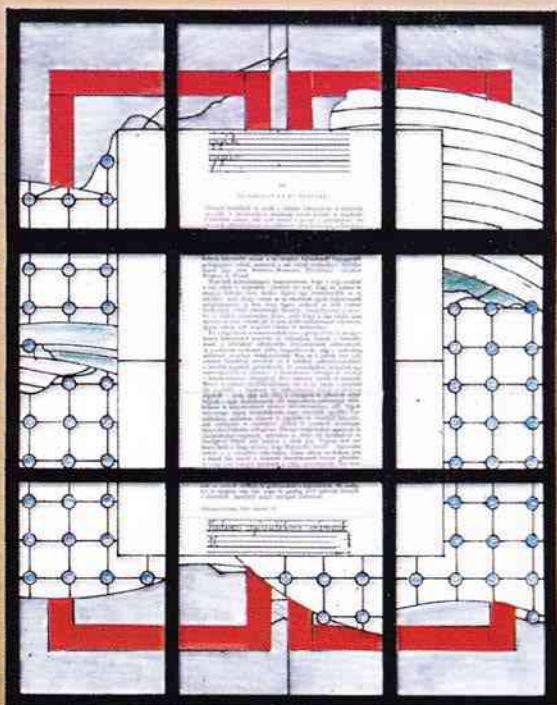
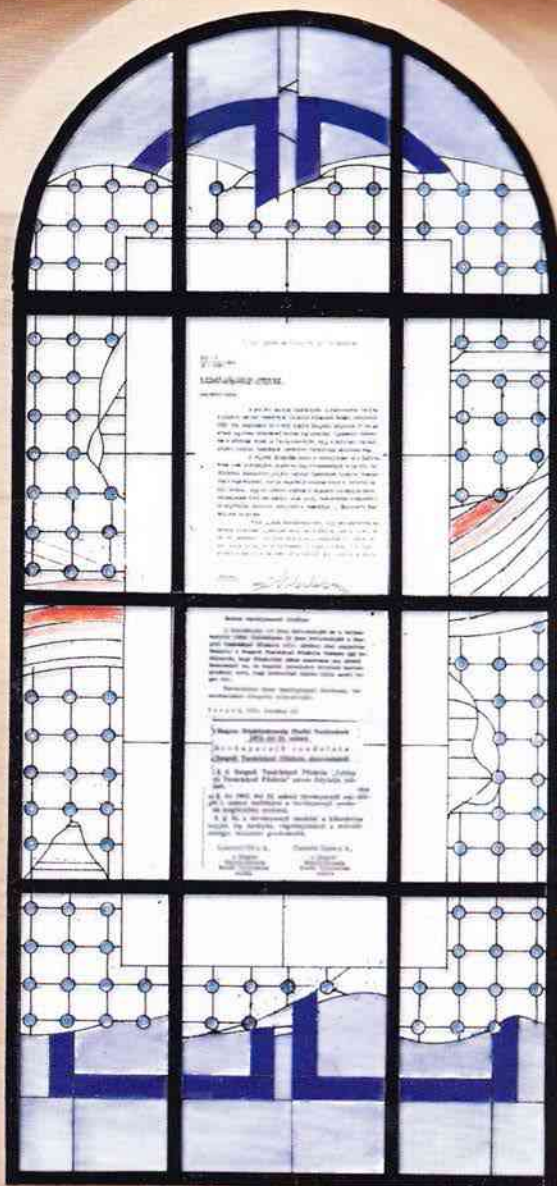

Kredit – tisztul a kép (?)

HÖÖK közgyűlés – a háttér

Kovács Keve – ablak a Jugyura

Varnus Xavér – bennünk van a görcs

Kovács Keve János
 (a Rajz-művészettörténet
 Tanszék művésztanára)
 üvegtervező
 grafikusművész
 ablakterve a Főépület
 belső homlokzatára
 (Írásunk a 16. oldalon)

A tartalomból:

TDK helyezettek (4)

HÖÖK-közgyűlés (8)

Előszilveszteri buli... (11)

Ablak a főiskolára (16)

Tankcsapda az IH-ban (22)

Elindult a bakterház (26)

Csippendélfűk (34)

A címlapon:

Márok Attila és Bozsó Dóra Karácsonyi grafikája

Szerkesztői levél

Egy hónap alatt annyi mindenről akartam írni szerkesztői levelet, hogy az egész lapszámot betölthetnék vele. Decemberre való tekintettel ettől mindenkit megkímélek. Lassan mindenki elkezdheti gyűjtögetni a címekeket, hogy hova menjen szilveszterkor. Nem megerősített információk szerint Európa egyik legnagyobb karneválja Párizsban lesz, de az sem jár majd rosszul, aki itt marad szeretett Szeged virtuális falai között. Lehet persze zokogni, hogy eltelt egy év, de lehet göresoldót szedni, ha másképp nem sikerül túlélni a vizsgaidőszakot. A kreditrendszer persze jónéhány gondot megold, de ne bízzatok túlságosan abban, hogy kiismeritek magatokat benne, tudjátok, a változások korát éljük.

Bízom abban, hogy mindenki túl fogja élni a karácsonyi ajándékvásárlási-mizériát és találkozhatok veletek majd a Tű hasábjain februárban. Aki pedig nem bírja ki addig Tű nélkül, látogasson el megújult honlapunkra a www.extra.hu/tumagazin címre, ahol elolvashatjátok a helyhiány miatt meg nem jelent cikkeket, bővített interjúkat, írhattok e-mailt és együtt kacaghattok Varsányi András grafikáin.

Utószóként pedig kívánnék mindenkinek békés, boldog karácsonyt, és boldog új évet.

Molnár Péter

A TŰ

Az SZTE JGYTFK
hallgatóinak magazinja
Kiadja az SZTE JGYTFK
Hallgatói Önkormányzata

Felelős kiadó
Döbör András
Főszerkesztő
Molnár Péter

Főszerkesztő-helyettes
Varga Györgyi

Munkatársak: Antal János (fotó) Bardócz Attila (oázis)
Bozsó Dóra (terítés, Nemcsakszép) Filák Tamás
(filmszínház) Kasza Magdolna (univerzoom) Kiss Réka
(fotó) Lukácsi Péter (basszuskulcs) Márok Attila (grafika,
címlap) Nánai Mária (megymás) Maczelka Csaba
(lőlekmorzás) Maczelka László (internet)

Marketing
Görög Zsolt

Tördelés
Füles Mackó és tsai

Terjesztés
Zajác András

A szerkesztőség címe
6725 Szeged

Boldogasszony sugárút 6.
tumagazin@freemail.hu

www.extra.hu/tumagazin

Telefon/Fax
(62) 544-759

Nyomás

Engi nyomda
(62) 424-964

Megjelenik 3000 példányban

Az Irodalmi ropatot
a Faltal Szegedi Ifrók Köre
támogatja

Alapítva 1990-ben
Eng. szám: B/ISK/198/CS/1992

Varsányi András

Szangi ajátanár

Felújító főiskolában

T D K h e l y e z e t t e k

I. helyezett

1. Muci Csilla (IV. matematika-angol) *Filozófiai-pedagógiai-pszichológiai*
2. Fodor Zsuzsanna (III. kémia-pedagógia) *Filozófiai-pedagógiai-pszichológiai*
3. Nemes Nagy Ágnes (III. pedagógia-francia) *Filozófiai-pedagógiai-pszichológiai*
4. Csanádi Attila (IV. földrajz) *Földrajz*
5. Szendy Laura (IV. magyar) *Irodalom*
6. Zámori Ida (IV. magyar-művelődésszervező) *Irodalom*
7. Szabó Zsuzsanna (IV. magyar-könyvtár) *Irodalom*
8. Hajdu Andrea (könyvtár) *Könyvtár-tudományi-Közművelődési*
9. Szénási Edit (könyvtári informatika SZTE BTK) *Könyvtár-tudományi-Közművelődési*
10. Hegedűs Szilvia (III. közművelődés) *Könyvtár-tudományi-Közművelődési*
11. Kecskeméti Nóra (IV. német-angol) *Német Nyelv és Irodalom*
12. Lukovics Rita (III. német-angol) *Német Nyelv és Irodalom*
13. Lesku Katalin (IV. technika) *Technika*
14. Kiss Klára (IV. biológia-technika) *Technika*
15. Csikós Csaba (biológia-testnevelés) *Természettudományi*
16. Tóth Edit (IV. biológia-kémia) *Természettudományi*
17. Nickl Erika (IV. biológia-kémia) *Természettudományi*
18. Nemesvári Edit (III. rekreáció-testnevelés) *Testnevelés és Sport*
19. Sajtos Bettina (IV. rekreáció-testnevelés) *Testnevelés és Sport*
20. Baksa Norbert (IV. testnevelés-rekreáció) *Testnevelés és Sport*
21. Bánki Nagy Endre (IV. történelem-könyvtár) *Történettudományi - Rajz és Művészettörténeti*
22. Nemes Krisztina (IV. történelem-művelődésszervező) *Történettudományi - Rajz és Művészettörténeti*
23. Nyíri Márton (III. rajz-művelődésszervező) *Történettudományi - Rajz és Művészettörténeti*
24. Széll Éva (III. ének, levelező) *Ének-zene*
25. Endrődi Zoltánné (III. ének, levelező) *Ének-zene*
26. Kuzma Levente (IV. ének-karvezetés) *Ének-zene*
27. Bárány Erika (I. ének-magyar) *Ének-zene*
28. Bálint Ferenc (IV. rajz-matematika) *Rajz*
29. Szeder Rita (II. rajz-művelődésszervező) *Rajz*
30. Frankón Lilla (III. rajz-művelődésszervező) *Rajz*
31. Hegedűs Anna (III. rajz-művelődésszervező) *Rajz*
32. Kiss Réka (II. rajz-művelődésszerve-

ző) *Rajz*

33. Nagy Katalin (III. rajz-párhuzamos) *Rajz*

34. Sárréti Krisztina (I. rajz-párhuzamos) *Rajz*

Tudományos szekciók

1. Muci Csilla IV. matematika-angol *Filozófiai-pedagógiai-pszichológiai I.*
2. Fodor Zsuzsanna III. kémia-pedagógia *Filozófiai-pedagógiai-pszichológiai I.*
3. Nemes Nagy Ágnes III. pedagógia-francia *Filozófiai-pedagógiai-pszichológiai I.*
4. Jávor Krisztina IV. angol-pedagógia *Filozófiai-pedagógiai-pszichológiai II.*
5. Zsivola Gabriella III. angol-pedagógia *Filozófiai-pedagógiai-pszichológiai II.*
6. Csanádi Attila IV. földrajz *Földrajz I.*
7. Szendy Laura IV. magyar *Irodalom I.*
8. Zámori Ida IV. magyar-művszerv *Irodalom I.*
9. Szabó Zsuzsanna IV. magyar-könyvtár *Irodalom I.*
10. Zámori Ida IV. magyar-művszerv *Irodalom II.*
11. Szalontai Attila II. magyar-művszerv *Irodalom II.*
12. Szabó Zsuzsanna IV. magyar-könyvtár *Irodalom II.*
13. Barna Gábor III. magyar-történelem *Irodalom II.*
14. Bába Nándor IV. magyar-könyvtár *Irodalom II.*
15. Varga Veronika IV. magyar-művszerv *Irodalom II.*
16. Hajdu Andrea könyvtár *Könyvtár-tudományi-Közművelődési I.*
17. Szénási Edit könyvtári informatika *SZTE BTK Könyvtár-tudományi- Közművelődési I.*
18. Hegedűs Szilvia III. közművelődés *Könyvtár-tudományi- Közművelődési I.*
19. Kecskeméti Nóra IV. német-angol *Német Nyelv és Irodalom I.*
20. Lukovics Rita III. német-angol *Német Nyelv és Irodalom I.*
21. Rónai Zsuzsanna IV. német-magyar *Német Nyelv és Irodalom II.*
22. Varga Bence IV. német-francia *Német Nyelv és Irodalom II.*
23. Lesku Katalin IV. technika *Technika I.*
24. Kiss Klára IV. biológia-technika *Technika I.*
25. Szőke Attila IV. pedagógia-technika *Technika II.*
26. Bohus Dávid III. pedagógia-technika *Technika II.*
27. Kis Gyöngyi IV. technika-matematika *Technika II.*
28. Szladovics Éva III. művszerv-technika *Technika II.*
29. Szegeci Zsolt IV. technika-testnevelés *Technika II.*
30. Ökrös Tamás IV. pedagógia-technika *Technika III.*
31. Csikós Csaba biológia-testnevelés *Ter-*

mészettudományi I.

32. Tóth Edit IV. biológia-kémia *Természettudományi I.*

33. Nickl Erika IV. biológia-kémia *Természettudományi I.*

34. Nagy Zoltán III. fizika-technika *Természettudományi II.*

35. Nemesvári Edit III. rekreáció-testnevelés *Testnevelés és Sport I.*

36. Sajtos Bettina IV. rekreáció-testnevelés *Testnevelés és Sport I.*

37. Baksa Norbert IV. testnevelés-rekreáció *Testnevelés és Sport I.*

38. Beraczkó Krisztina III. egészség-tan-testnevelés *Testnevelés és Sport II.*

39. Sárkány Livia IV. matematika-testnevelés *Testnevelés és Sport II.*

40. Botos Ágnes IV. rekreáció-testnevelés *Testnevelés és Sport II.*

41. Gergely Irén IV. rekreáció-testnevelés *Testnevelés és Sport II.*

42. Dencs Károly III. rekreáció-testnevelés *Testnevelés és Sport II.*

43. Tallér Beatrix III. rekreáció-testnevelés *Testnevelés és Sport II.*

44. Stefancsik Katalin IV. matematika-testnevelés *Testnevelés és Sport III.*

45. Török Róbert III. rekreáció-testnevelés *Testnevelés és Sport III.*

46. Bánki Nagy Endre IV. történelem-könyvtár *Történettudományi - Rajz és Művészettörténeti I.*

47. Nemes Krisztina IV. történelem-művszerv *Történettudományi - Rajz és Művészettörténeti I.*

48. Nyíri Márton III. rajz-művszerv *Történettudományi - Rajz és Művészettörténeti I.*

49. Neisz Laura IV. történelem-művszerv *Történettudományi - Rajz és Művészettörténeti I.*

50. Széll Éva III. ének, levelező *Ének-zene I.*

51. Endrődi Zoltánné III. ének, levelező *Ének-zene I.*

52. Kuzma Levente IV. ének-karvezetés *Ének-zene I.*

53. Bárány Erika I. ének-magyar *Ének-zene I.*

54. Csanádi Tünde III. ének-egészségtan *Ének-zene II.*

55. Kerekes Ágnes III. ének-magyar *Ének-zene II.*

56. Kovács Ágnes I. ének-magyar *Ének-zene II.*

57. Leskovsky Laura I. ének-könyvtár *Ének-zene II.*

58. Kovács Rita III. ének-magyar *Ének-zene II.*

59. Burján Katalin I. ének-karvezetés *Ének-zene II.*

60. Hegedűs Bernadett IV. ének-karvezetés *Ének-zene II.*

61. Kuzma Levente IV. ének-karvezetés *Ének-zene II.*

62. ...

63. ...

64. ...

Művészeti szekciók

62. Nagy Bernadett II. ének-magyar Ének-zene II.
63. Retek Brigitta III. ének-egészségtan Ének-zene II.
64. Kígyósi Erzsébet II. ének-karvezetés Ének-zene II.
65. Czinege Hajnalka II. ének-magyar Ének-zene II.
66. Sédli Helga II. ének-matematika Ének-zene II.
67. Bodacz Balázs I. ének-magyar Ének-zene III.
68. Daróczy Szilvia IV. ének-magyar Ének-zene III.
69. Egri Ágnes III. ének-karvezetés Ének-zene III.
70. Kozma Szilvia III. ének-magyar Ének-zene III.
71. Pálfi Noémi III. ének-magyar Ének-zene III.
72. Palusek Emese II. ének-karvezetés Ének-zene III.
73. Szabó Adrienn IV. ének-magyar Ének-zene III.
74. Bálint Ferenc IV. rajz-matematika Rajz I.

75. Szeder Rita II. rajz-művelődésszervező Rajz I.
76. Frankón Lilla III. rajz-művelődésszervező Rajz I.
77. Hegedűs Anna III. rajz-művelődésszervező Rajz I.
78. Kiss Réka II. rajz-művelődésszervező Rajz I.
79. Nagy Katalin III. rajz-párhuzamos Rajz I.
80. Sárréti Krisztina I. rajz-párhuzamos Rajz I.
81. Zsolczai Balázs III. rajz-angol Rajz II.
82. Nagy László II. rajz-művelődésszervező Rajz II.
83. Dombi Vera II. rajz-művelődésszervező Rajz II.
84. Nagy Katalin II. rajz-párhuzamos Rajz II.
85. Vörös István III. rajz-művelődésszervező Rajz II.
86. Kalauz Zsófia I. rajz-művelődésszervező Rajz II.
87. Kerekes Angelika III. rajz-művelődésszervező Rajz II.
88. Bozsó Dóra IV. rajz-művelődésszerve-

ző Rajz II.
89. Györffy Orsolya IV. rajz-művelődésszervező Rajz III.
90. Bozsó Dóra IV. rajz-művelődésszervező Rajz III.
91. Bodor Ferenc IV. rajz-művelődésszervező Rajz III.
92. Jeszenszky Katalin III. rajz-matematika Rajz III.
93. Nagy Marianna III. rajz-művelődésszervező Rajz III.
94. Tóth Nóra III. rajz-angol Rajz III.
95. Pécskői Iringó III. rajz-művelődésszervező Rajz III.
96. Szabó Zsuzsanna I. rajz-művelődésszervező Rajz III.
97. Pánti Zsuzsanna III. rajz-művelődésszervező Rajz III.
98. Nagy Marianna III. rajz-művelődésszervező Rajz III.
99. Fodor Katalin III. rajz-művelődésszervező Rajz III.

Gratulálunk!

K r e d i t - t a n o d a

Ismét jelentkezik Kredit-kalauz rovatunk. Ennek aktualitását elsősorban a TKVSZ (Tanulmányi, kredit és vizsgaszabályzat) változása adja. Ezekre azért van szükség, hogy a kreditrendszerű oktatás még gördülékenyebbé váljon.

Az összes változtatás felsorolása sajnos itt tejedelmi gátakba ütközik, így csupán a legfontosabbakat áll módomban áttekinteni. A teljes új vizsgaszabályzatot megtalálhatjátok az interneten.

(www.stud.jgytf.u-szeged.hu/~hoc)

A mostani változtatás a TKVSZ alábbi pontjait érinti: 14., 41., 47., 70., 72., 73., 74., 75., 87., 95., 138., 139.

Ezek közül a fontosabbakat sem akarom szó szerint közölni, inkább a lényegi különbségekre, s az ezekhez fűződő fontosabb tennivalókra hívnám fel a figyelmeteket.

14. pont: A nyári vizsgaidőszak rendszere megváltozik. Az eddigi gyakorlat ez volt: május-júniusban 5 hét, augusztusban 1 hét, plusz még 1 hét (eü. méltányosság) állt rendelkezésünkre, hogy megfeleljünk vizsgakötelezettségeinknek. Ezentúl május-júniusban ez 6 hét lesz, ehhez kapcsolódik az augusztusi egy hét, amely utóvizsga-időszak. Ekkor csak utóvizsga, illetve a Tanulmányi Bizottság által engedélyezett elsőszándékú vizsga tehető. Erre azért van szükség, hogy augusztusban mindenki tisztában legyen vele, hogy abban a szemeszterben az az utolsó lehetősége. Augusztus után már egyáltalán nem tehető vizsga!!! Ezt a változtatást az indokolja, hogy a tantárgyfelvételi időszakra már min-

denki készen álljon az új félév megkezdésére.

47. pont: Az alsó kredithatár „szent” dolog. Mindenki nagyon pontosan ügyeljen arra, hogy minen félévben felvegyen ennek megfelelő számú kreditet, mert ellenkező esetben félévismétlés lehet a következménye. Azonban van egy könnyítés még erre a problémára is. Akit ún. passzív félévre köteleznének, azok is letehetik azokat a vizsgákat, amelyek a hálóterv előírásai miatt akadályoznák a továbbhaladását.

72-73. pont: A szakváltoztatás innentől gyakorlatilag két lépcsőben fog lezajlani. Aki rendszeren március 1-ig leadja a kérvényét, az felvételizhet új szakjára még június-júliusban, s már a nyáron megnyugodhat. Aki csak az augusztusi sikertelenség után szeretne más tanszékre átkerülni, akkor is megteheti, a tanév kezdés első napjáig, s ilyenkor az első héten felvételizik, s a második héten veszi fel tantárgyait. Azonban ajánlatos inkább az első lehetőséget választani, ugyanis egyes tanszékek a létszámkorlát miatt szeptemberben már nem tudnak új hallgatókat fogadni.

41. pont: Aki a megszokott nyolc félév alatt nem tudná elvégezni a főiskolát, annak tanulmányai befejezésére további két ingyenes félév áll rendelkezésére. Persze ezen idő alatt ösztöndíjban, valamint szociális juttatásokban nem részesülhet.

Akinek ezekkel kapcsolatban bármilyen kérdése van, forduljon a HÖK irodán a tanulmányi referenshez, *Szabó Gáborhoz*.

Küldöttgyűlés

A 2000. november 28-án, a Díszteremben megtartott Küldöttgyűlésen három napirendi pont megtárgyalására került sor.

Először Döbör András, a HÖK elnöke tartotta meg beszámolóját, melyben elsősorban azt mondta el, hogy az idei Gólyabál véleménye szerint és a visszajelzések alapján is az eddigi legjobbra sikerült – ezt mutatják a vendégek száma és a hangulat is.

Örömmel közölte ezután, hogy hasonlóan a félév eleji beiratkozási segélyhez, most ismét alkalma nyílt a HÖK-nek az elsőévesek támogatására, fejenkénti 7000 forintos összeggel. Szólt a bevezetésre kerülő nyelvvizsga-ösztöndíjről, amelynek az a lényege, hogy a HÖK állja a hallgatók középfokú „C”, illetve felsőfokú állami (vagy azzal egyenrangú – részletek a HÖK-ön!) nyelvvizsgájának díját. Szóba kerültek még a TÁK-kal kapcsolatos tervek is, amelyekben a legfontosabb szándék a „klubélet visszacsempészése”.

Ezután Kovács Csilla pénzügyi referens beszámolója következett volna, amelyet azonban a referens tanulmányi távolléte miatt Döbör András HÖK-elnök tartott meg. Ebben a hallgatói normatíva 2001. évi felosztásáról volt szó, melyet az alábbi táblázatban fejtünk ki részletesen:

Jogcímek	SZTE JGYTFK Ft/hó/fő
Tanulmányi ösztöndíj	4600
Elsőévesek beiratkozási segélye	300
Állandó szociális támogatás	400
Bérllet	900
Eseti szociális támogatás	50
Kötelező tanulmányi kirándulás	200
Diákcélú támogatás	265
Kari rendelkezéső keret	50
Közéleti ösztöndíj	60
Nyelvvizsga ösztöndíj	15
Egyéb ösztöndíj	15
Kulturális támogatás	55
Sporttámogatás	60
EHÖK	30
Összesen:	7000

A Küldöttgyűlést Szabó Gábor tanulmányi referens beszámolója zárta kredit-szabályok módosulásáról, melyet részletesen megtalálhattok a Kredit-Tanodában, az előző oldalon.

Felhívás

A Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó az 1. és 2. sz. Jegyzet- és könyvesboltban 2000. December 1. – 2000. december 21. között Kedvezményes Könyvvásárt rendez. Valamennyi könyvre minimálisan 20 % kedvezményt biztosítunk. Egyes könyvcsoportok jelentős, 40-60 %-os kedvezménnyel kaphatók.

A hallgatói könyvtalványokra kedvezmény nem vehető igénybe, de a vonalkódos kártyára a JGYF saját könyvei 20 %-os kedvezménnyel vásárolhatók.

Felhívjuk a hallgatók figyelmét, hogy a vonalkódos kártyán lévő támogatást 2000. december 21-ig fel kell használniuk, ellenkező esetben a támogatás elvész (nem vihető át 2001-re).

Rendőrségi felhívás

Tisztelt diákok!

Előzzük meg a bűncselekményeket!

Szegeden az utóbbi időben elszaporodtak az alkalmi lopások, melyet főleg főiskolai és egyetemi hallgatók sérelmére követtek el.

Kérjük, hogy utazásaik, szórakozásaik alkalmával értékeiket – készpénz, mobiltelefon -, hivatalos okmányok – társadalombiztosítási igazolvány, adókártya, diákigazolvány stb... ne hátizsák, kézitáska külső zsebeiben tárolják!

Kellő óvatossággal, körültekintéssel megelőzhetik a sérelmükre elkövetett bűncselekmények végrehajtását.

Köszönettel:

Szegedi Rendőrkapitányság
Bűnmegelőzési Alosztálya

Vörösmarty emlékülés a főiskolán

Iskolánk Magyar Irodalom tanszéke gyakran tart olyan rendezvényeket, amelyek elütnek az átlagos szemináriumoktól, előadásoktól; mind hangulatukat, mind tartalmukat illetően. Szózatunk szerzője, Vörösmarty Mihály születésének 200. évfordulójáról is így, egézsnapos konferenciával, utána pedig zenés-irodalmi összeállítással emlékeztünk meg.

Békési Imre elnöki megnyitójával kezdődött a műsor délelőtti része, amire szép számmal érkeztek hallgatók, oktatók egyaránt. Az érdekesebbnél érdekesebb ötleteket, újfajta megközelítési módokat és sajátos interpretációs lehetőségeket felvonultató előadások sorát a Kolozsvári Egyetemről meghívott vendég;

Egyed Emese kezdte. „Ki vagy te...?” *Az Árpád ébredése című embléma* című előadásában a címben jelzett Vörösmarty-darab prologusának kérdéseit boncolgatta. Őt követte főiskolánk oktatója Sánta Gábor, aki a tőle megszo-

kott könnyen emészthető stílusban beszélt a kor egyik nyelvészeti vitájáról, melybe Vörösmarty is bekapcsolódott (*Az Ypsylon-háború és Vörösmarty Mihály*). Ezután Galgóczi László egyetemi tanár boncolgatta Vörösmartynak anyanyelvéhez fűződő kapcsolatát *Vörösmarty és a nyelv történeti szemlélete* című munkájában. Majd ismét egy főiskolai oktató, Gyémánt Csilla következett, aki *A két szomszédvár* című epikus művet dráma-elemzési szempontok szerint vizsgálta (*Tragikum-értelmezés Vörösmarty A két szomszédvár című művében*). Az emlékülés délelőtti részét Bene Kálmán, iskolánk Madách-szakértője zárta, *Vörösmarty Ábrándja* című előadásával.

Délben ebédszünet, a vendégek részére rendezett fogadás következett, amit a délutáni szakasz, legalábbis a közönség mennyiségét illetően, igenesak megsfnylett. Sajnos nem volt ott annyi hallgató, mint délelőtt, pedig színvonalas előadásokból most sem volt hiány. Bíró Zoltán volt az első előadó, *Kölcsey-Vörösmarty-Ady* című dolgozatában

igen részletesen tárgyalta a három költő művei között megfigyelhető kapcsolatokat. Utána Máté Zsuzsanna olvasta fel igen részletes tanulmányát, amelyben több költő, főként Sík Sándor műveiben keresett és talált utalásokat Vörösmarty írásaira (*Vörösmarty és Sík Sándor – Emblematikus és interpretációs kapcsolatok*). Majd az Irodalom tanszék vezetője, Madácsy Piroska következett, *Vörösmarty és a franciák* című előadásával, melyben a költő franciaországi recepciójával foglalkozott.

A tudományos előadások sorát a meghívott vendég, Sándor János zárta, előadásának címe *Vörösmarty-adaptációk rendezői szemmel* volt.

A zenés-irodalmi összeállítás *„Ragyognak tettei”* címmel Vörösmarty korára rímelt. Főiskolánk Irodalmi Szín-pada (Szabó Orsolya, Vass Edit, Lőrincz Gabriella, Dombi Kati, Buruzs Balázs, Márta Attila, Füvesi Sándor), az ének-zene tanszék és a Zeneművészeti Főiskola tanárai és növendékei (Maczelka Noémi, Bárdi Sándor, Dombiné Kemény Erzsébet, Érdi Gabriella) és a Szegedi Nemzeti Színház művészei (Bátki Fazekas Zoltán, Altörjay Tamás) adtak igazán emlékezetes műsort, a díszteremben, melyet sajnos viszonylag kevesen élvezhettünk, valószínűleg némi érdektelenség hiányában. Különleges volt pedig az, ahogyan a díszterem néhány órára átváltozott színházzá,

versek, opera-részletek, és dalok hangzottak el a függöny előtti színpadon. A színvonalas műsort Gyémánt Csilla állította össze.

A rendhagyó nap során azok a hallgatók, akik vették a fáradságot, egy másféle oldaláról ismerhették meg Vörösmartyt. Rájöhetnek, hogy műveinek még most, születése után kétszáz évvel is van mondanivalója,

hogy nevét hallván nem kell legyinteni; régen volt! A tudományos igénnyel megírt, mégis érthetően előadott tanulmányok, a Magyar Irodalom tanszék oktatóinak áldozatos munkája magadta a többszáz SZTE-s magyarosnak, hogy nagyszerű élménnyel gazdagodjon, illetve hogy lazább keretek között megtudjon valamit egyik legnagyobb reformkori költőnkéről. Sajnálatos a tény, hogy ezzel a lehetőséggel, főként délután, csak igen kevesen éltek.

Egy hír, és ami a háttérben van

A HÖÖK debreceni
tisztújító
közgyűlésével
kapcsolatban Döbör
Andrást, karunk
HÖK-elnökét
kerestük meg

Megismételnéd a Tú olvasóinak azokat a szavakat, amelyekkel a HÖÖK Közgyűlésről számoltál be a HÖK Vezetőtestülete előtt?

Természetesen. Rövid volt beszámoló, annyit mondtam csupán, hogy Jancsák Csaba megválasztásával nagy esélyt szalasztott el a hallgatói mozgalom, az egység és a hatékony működés esélyét. És ezek nem csupán szavak, gondoljunk csak az évek óta nem emelt hallgatói normatívára, a HÖÖK minisztériumokban való lekezelésére. Amit mi, a Jugyu HÖK veszítettünk az annyi „csupán”, hogy a megosztó politika véleményem szerint folytatódni fog, továbbra is lesznek háttérbe szorított HÖK-ök, és mi ilyenek leszünk. Sajnos ki kell azonban mondani, és ez nem hízelgő az eddigi vezetésre nézve, hogy eddig is elvontunk a HÖÖK nélkül, ezután is elleszünk.

Ezt hogyan érted?

Úgy, hogy eddig sem nyertek HÖÖK-os és „HÖÖK érdekeltsgű” pályázataink, és ezután sem fognak. Erre ékes és aktuális példa az EFOTT pályázat eredménye, amikor is a két pályázó, Győr és Szeged mondvacsinált okokkal egyaránt el lett utasítva, és min-

2000. november 11-én tartotta a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája tisztújító közgyűlését Debrecenben. A mindig nagy érdeklődéssel várt HÖÖK-elnökválasztáson ezúttal is két jelölt indult a hallgatói csúcsszerv vezetői posztjáért. Almási Kornél, a BME doktoranduszhallgatója, és Jancsák Csaba, EHÖK-elnökünk. A többek között győri, pécsi, szegedi, debreceni és ELTÉ-s hallgatók által jelölt Jancsákkal szemben Almási nyerte a választásokat, 71:64-es szavazatmegoszlással.

denki tudja, hibájuk csupán annyi, hogy a „zselés hajú fiúk” ellenzékéhez tartoznak. Így tehát nagyobb önerőre lesz szükségünk elképzeléseink, programjaink megvalósításához.

Mivel magyarázod az eredményt?

A régi összetartó reflexek működésbe léptek, mikor három héttel a szavazás előtt Csaba nem volt hajlandó paktummal kiegyezést kötni.

Mit tartalmazott volna ez a paktum?

Én nem láttam, de állítólag a különféle HÖÖK-os Kht-k ügyvezetői posztjai, elnökségi helyek és egyebek szerepeltek a listán. Ez nem lett volna méltó a hallgatói demokrácia szelleméhez, a meg egyezés így elmaradt, a régi „banda” pedig összeállt.

Ha már itt tartunk, mennyire tartod legitimnek a hallgatói csúcsszervet?

A választás jogilag tiszta volt, a demokrácia szabályai szerint legitimnek kell tekinteni a HÖÖK elnökségét. Az más kérdés, hogy milyen a tömegbázisa. Szerintem nem nagy. Az ifjúságkutatók szerint a hallgatók negyven százaléka életében nem hallott róla, a többiek közül is csak kevesen tudják, mi az. Ez azért régebben, mondjuk Szabó Laci, vagy Skultéty Tamás elnöksége és a régebbi „HÖKOSZ időkben” máshogy

volt. De ezzel a problémával maguk a hallgatói önkormányzatok is küzdenek.

Te mikor és hogyan tudtad meg, mi az a HÖÖK (HÖKOSZ)?

1996-ban a Bokros-csomag elleni országos egyetemista-főiskolás tüntetések idején jelent meg olyan markánsan a szervezet, hogy az ilyen hőkös ügyek iránt egyáltalán nem érdeklődő hallgatóként is megismertem nevét. A Parlament előtti tüntetés után pedig már a vezetőket is ismertem, mint mindenki más. Nem hiszem, hogy Kucsera Tamásra, vagy Almásy Kornélra így fognak emlékezni a hallgatók. Bár ha Kornél „kilobbyzza” a normatívaemlést, ahogyan ígérte, talán...

Kari HÖK-elnökként hogyan látod, milyen HÖÖK lenne a legjobb a Jugyusoknak?

Mint fentebb elmondtam már, olyan HÖÖK lenne a legjobb, amit a választás előtt mi szegedi, debreceni, pécsi, győri, stb. hallgatók elképzeltünk: egységes, markáns és hatékony. De az egység ára nem lehet a hatékonyság, a szakmaiság. Kornél és stábja bebizonyította már a tisztújító közgyűlésen, hogy a mi értekeink messzire állnak tőlük. Most várunk, meglátjuk, mire mennek felkészületlenségükkel.

Egész Tamás

Jelentés

a HÖÖK 2001/2002. évi vezetéséről tartott egyeztetésről

A HÖÖK 2001/2002. évi működéséről és a választások előkészítéséről tartott több egyeztetés eredményeképpen az alulírottak a következőkben állapodtak meg:

1. A HÖÖK 2001/2002. évi Elnökségének összetétele és a feladatkörök megoszlása a következőképpen áll fel:

- Janesák Csaba – elnöki feladatkör ellátása
- Huber Krisztián – EFOTT felügyelet, ifjúságpolitikai képviselet, hallgatói kollegiumi ügyek
- Puskás Péter – külügyi, ifjúságpolitikai képviselet
- Pazaurek Piroška – kiadványok, rendezvények, PR., főiskolák, minőség biztosítás
- Szonda Tamás – gazdasági ügyek,
- Nagy Adrián – titkárság felügyelet
- Ocsovai Tamás – diákhitel, hallgatói juttatási, szolgáltatási ügyek
- Pék Zoltán – szervezeti belső kommunikáció
- Vincze Tibor – jogi ügyek, nem állami intézményekkel való kapcsolattartás
- Kassai Endre – sajtó, szakmai diákszervezetekkel való kapcsolattartás

2. A jelenlévők elfogadják, hogy a felálló HÖÖK Vezetőség a korábban a Regionális Ifjúsági Tanácsokba (Szonda Tamás, Sütő Erzsébet, Mirki László, Vámosi Ferenc, Molnár István, Gellai Gergő, Huber Krisztián), a Nemzeti Gyermek és Ifjúsági Közalapítványba (Wintermantel Zsolt), a Mobilitás Ifjúsági Szolgálat Nemzetközi Programok Tanácsába (Puskás Péter), a Magyar Ifjúsági Konferenciába (Kucséra Tamás Gergely), a Gyermek és Ifjúsági Alapprogram Tanácsába (Kucséra Tamás Gergely) delegált tagokat a jövőben is megtartja és támogatja.

3. A jelenlévők vállalják, hogy a felálló HÖÖK Vezetőség az idén megalakuló Nemzeti Ifjúsági Tanácsban a HÖÖK hangsúlyos részvételét elősegíti és amennyiben a HÖÖK képviselőt delegál a felállítandó NIT-be, úgy azt messzemenőig támogatják.

4. Alulírottak vállalják, hogy a soron következő Tisztújító Közgyűlésen egymás jelöljeit kölcsönösen támogatják és közösen, egymással egyeztetve lépnek föl, valamint, hogy 2000. október 24-ig közös programot készítenek, melynek kidolgozását legkésőbb 2000. október 13-án megkezdik és azt 2000. október 25-

H-1146 Budapesti (HUNGARY), Ajtósi Pál utca 19-21
Phone: 343-4900 / 166 or 167 Fax: 321-2878
E-mail: info@hook.huninet.hu

én kipostázzák minden hallgatói önkormányzatnak, és a november 10-11-i tisztújító közgyűlésen együttesen, egymást támogatva lépnek fel.

5. Alulírottak vállalják, hogy más összetételű Elnökségben nem vállalnak jelöltséget.
6. Az elnök a HÖÖK alelnökét az elnökség javaslatára nevezi ki 2001. január 15-ig.
7. Továbbiakban a jelenlévők támogatásukról biztosítják Szolnoki Antia Zsolt (AVF) és Kecskés Balázs (ELTE AJK) FB jelöltséget.
8. Alulírottak aláírásukkal igazolják a fentiek elfogadását és vállalják a kitért feladatok és határidők elvégzését és betartását.

Budapest, 2000. október 11.

Vincze Tibor	Nagy Adrián	Ocsovai Tamás
Puskás Péter	Pazaurek Piroška	Pék Zoltán
Huber Krisztián	Szonda Tamás	Kassai Endre
Janesák Csaba		Kucséra Tamás Gergely

A paktum
Forrás: www.unipresszo.hu

Biológus volt, újságíró és a szó legnemesebb értelmében tanító. A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Kar Biológia Tanszékének tanára. Dr. Csizmazia György életének fonala 57 éves korában szakadt meg. 2000. november 7-én távozott el közülünk.

Dr. Csizmazia György
1943-2000

Értelemből fakadó szeretete viszonzásra talált tanítványaiban, munkatársaiban, azokban a gyermekekben, akik mosolygó arccal jártak matinés foglalkozásaira. Megkaptuk Tőle a lehetőséget, hogy „em-

beribb emberré” váljunk a természet szeretete által. Megtanultuk tőle: szeretni csak azt lehet, amit ismerünk, de fontos, hogy a megismerésnek megtapasztalás legyen a forrása. Ezen elvhez hűen járta a természetet, a város melletti nádasokat, sötlyéket, mindennapos vendég volt a „madárszállón”.

Madárkalendáriumának jegyzetlapjait mások írják tovább. Utolsó útjára 2000. november 13-án kísérték el szerettei, munkatársai, barátai és volt tanítványai.

Fotó: dr. Illosvay György

ANNO...

Vérengzés az iskolában

„Iványi községben véres esetnek volt színhelye az ottani elemi iskola tanterme. M. Sándor odaváltozó tanító... egy rakoncátlan gyereket nádpálcával megvert.”

Szegedi Friss Újság 1902. március 8.

Az ebadta kölyke a náspángolás után rögtön hazafutott és elpanaszolta az apjának, hogy megverték. Az éppen bepálincázott állapotban lévő szülő végighallgatta szegény kisfia sérelmeit és felbőszülten elindult otthonról.

Beballagott az iskolába, ahol „... nagy káromkodások közepette kérdőre vonta a tanítót.”

Pedagógusunk próbálta a szülőt kiküldeni a teremből, majd karon fogta, hogy kivezeti. Ekkor a felbőszült apa pofonvágtá és nekiugrott. Mivel M. Sándor jó erőben lévő férfiú volt, legyűrte a kötekedő apát, aki viszont kést rántott és megszurkálta a tanítót.

A gyerekek segítséget hívtak, mire azonban az orvos odaért, M. Sándor rengeteg vért vesztett és súlyos állapotban szállították el.

A dühöngő apát letartóztatták, a gyerekek meg örülhettek, ugyanis beszüntették a tanítást, hiszen az egész faluban M. Sándor volt az egyetlen tanító.

—M—

Kistanár-hangulat II.

Tanítottam... Kemény hat órát gyötörtem és talán boldogítottam is a gyerekeket. Rengeteget tanultam ezalatt a két hét alatt és sokat változott a szemléletem, legfőképp' azzal kapcsolatban, hogy mit is jelent az: tanárnak lenni.

Az eddigi tanár-kép igencsak átformalódott a fejemben. Persze idáig főként tanulói szemszögből érzékeltam a dolgokat, annak ellenére, hogy tanárjelölt lennék. Úgy hiszem, igazán csak benn a „mély vízben” képes az ember szembeülni a valósággal.

Remegő lábakkal álltam ki a „katedrára”. A gyerekek kutató szemekkel pásztáztak végig. A torkomban nem is gombóc, görögdinnye volt. Félttem... Félttem, hogy „beégek”, nem tudok megszólalni, nem jut majd valami az eszembe.

A jelentés alatt falféren álltam. Aztán a gyerekek leültek és hatalmas csönd lett. Ösztönösen elmosolyogtam magam, ők pedig válaszoltak: mosolyra húzódott a szájuk. Ez épp' elég is volt, innentől ment minden a maga útján.

Az első órán semmi sem úgy sikerült, ahogyan azt az óratervben megterveztem. Sikerült két perccel hamarabb befejezni az órát, másnap viszont kifutottam az időből. A harmadik nap után már teljesen beleszoktam a helyzetbe, nem voltam ideges, sőt, jól éreztem magam.

Othon egész délután és éjjel óraterveket gyártottam, próbáltam minél érdekesebb feladatokat kitalálni. No és természetesen dolgozatokat javítottam, amely rádöbentett arra, hogy nem is olyan egyszerű osztályozni.

Az utolsó órák után kétszer vettem nagylevegőt. Fárasztó volt ez a hét, nagyon fárasztó. Itt a „nemkészülés”-nek még a lehetősége sem áll fenn. De így a jó, így van értelme tanárnak lenni.

A gyerekek pedig nagyon hálásak tudnak lenni. Ha sikerül velük megtalálni az összhangot, akkor nagyon sok szépet, kedveset kaphat tőlük az ember, amiért már megéri...

—M—

2000. December 19.
(kedd) 19.00 óra

**Betlehemes
játék**

Korhely Táncműhely
bemutatója

Moldvai táncház:
Detot Berbecs

JGYTFR főépület
Boldogasszony sgt. 6.

Egy kis utazás Előszilveszteri buli a sötét erdőben

Sokan megróttak már azért, hogy mindig csak külföldi útjaimról írok történeteket, külhoni helyeket ajánlok, holott kis hazánkban is van számtalan, még fel nem fedezett hely.

Az egyik ilyen egy kis község a Bükkben, Négy évvel ezelőtt voltam ott először, persze egyből bele is szerettem. Mályinka (mert így hívják a helyet) azonban tipikus nő. Nehéz meghódítani. Akárhányszor voltam ott, mindig tartogatott valami meglepetést, kalandot. Bevallom, nem dőltem el, de próbára tette szeretetemet.

Pont egy évvel ezelőtt elhatároztuk, hogy az ezredfordulót (?) egy elhagyott helyen fogjuk tölteni. Mályinka erre tökéletesen alkalmas. Egertől úgy 30-40 km-re, Ózd felé lévő kis „zsákutca” vezet oda, s nem sok embernek jut eszébe, mint úticél. Főként az nem, hogy onnan egy óra járásra, az erdő közepén van egy kis barlang, amelyet egyik hűtőgépgyárunk ajtóval szerelt fel, belül pedig egy vas-kályha és sok-sok fa priccs található. Nem messze a barlangtól fakad egy forrás, sőt ki lehet ülni egy sziklára, ahol az ember lógathatja a lábát az erdő fölé. Egy év búcsúztatásához nincs is jobb hely. Fel is kerekedtünk dec. 29-én, hogy mint előrs biztosítsuk a barlangot, mire a többiek jönnek. Aki Magyarországon próbál közlekedni, az észre vehette már, hogy a lehető legidétlenebbül vannak kitalálva mind a vasút, mind az autóbusz útvonalak és menetrendek. Mályinka szerencsére az a hely, amely pont két megyehatár találkozásánál található, így sem az egri, sem a kazincbarcikai Volán nem indít oda sűrűn járatokat. Pontosítok: az egri egyáltalán nem. Nekünk a feljutás két vonat, egy busz és két stop könnyítette meg. Tartottunk persze némi pihenőt a nagyvisnyói „Csengő” kocsmában, ami egy régi tornácos parasztházból nemesült át. Mindenkinek csak ajánlani tudom...

Mályinka kora délután a behavazott faluban békésen szuszognak a kályhák, füstölnek a kémények, a harangtorony is szelíd álmát alussza. A vékony utcákon rajtunk kívül csak egy ismerős szolnoki csapat bolyong. Lepakolunk a turistaházba (mert az is van) és elindulunk az erdőbe. Szerencsére nincs térképünk, az utat viszont nagyjából tudom, a turistajelzések pedig segítenek, ha látjuk őket. Egy

kereszteződésnél megjelenik a mesebeli hármastűt, s némi dilemma után megtaláljuk a helyes irányt, s a patak mellett igyekszünk tovább. A térdig érő hó némileg lassít a tempón, de egyáltalán nincs hideg. Csak a szemüvegem párásoodik be percenként. Körülöttünk nyugalom és csend, csak a mi lábunk ropog a hóban. Elég gyorsan sötétedik, hiszen erdőben vagyunk. A barlangot még nem találtuk meg, futjuk a versenyt az idővel, eszeveszetten keressük a barlangot, majd egymást, egymást. Egyre sötétebb lesz, már az utat is csak akkor látjuk, ha öngyújtóval világítunk rá. Két választásunk van. 1. Mivel közelebb vagyunk a barlanghoz (kb. 15 perc) megkeressük, de akkor ott ragadunk. 2. Megpróbálunk visszajutni a faluba, de az legalább egy óra, tehát teljesen ránk sötétedik az erdőben. Persze teljesen besötétedett. A dramaturgiai fokozás kedvéért bevetettük azt a régi trükköt, hogy visszafelé elfelejtettünk lekanyarodni a jó útra, de később, amikor megpróbáltuk, csak ugyanoda tértünk vissza. Kumma sötét, hideg, fél méter hó, Gergő, Peti, egy beszart öngyújtó és az erdő.

A legközelebbi hajnal kb. 12 óra. A hó jó hőszigetelő, mégsem temetjük be magunkat, sőt kunyhót sem építünk. Tudom, hogy két falu között vagyunk, mindkettő legfeljebb két órára lehet, Tardona, ahol még soha nem voltam messzebb, Mályinka, ahol a cuccaink vannak, közelebb. Valami útszerűn botorkálunk, amikor megjelenik egy fenyves. Nem emlékszünk rá, de némi reménysugárt ad, hogy a falu sarkán van egy kicsi belőle. Találunk egy tisztást, ezután jön a temető, néhány mérges kutya (már látzik a falu), nemsokára lent is vagyunk.

„Kézscsokom! Ez itt milyen falu tessékmondani?” kérdésemre egy csodálkozó „Hát ez Mályinka!” a válasz egy helybeli nagymamától, aki épp az aktuális információkat osztja meg a kapufélfán könyöklő másik nagymamával. Első út a kocsmába vezet. A kocsmáros hordja a tűzre a fát. Belénk a vilmoskörtét. Melegedünk kívül-belül. Végül a turistaházban éjszakázunk a szolnoki csapattal, fát vágunk, begyűjtünk a kályhába és másnap elmegyünk Pestre szilveszterezni.

Évezredzáró Szilveszter az Erkel Színházban

TAKÁTS TAMÁS DBB
CSÜTÖRTÖK 12
FERGETEG PARTY
DJ ÁLOMTITKÁR
SUGARLOAF
BLUE-S TRIO, BUGS
JAZZ KÁVÉZÓ
ÉJFÉLI TOMBOLA
KARAOKE & CASINO
ROCK'N'ROLL VERSENY
BORKÓSTOLÓ, KOKTÉLBÁR
TÖRZSASZTALOK, PÁHOLYOK
500 M²-ES TÁNC PARKETT

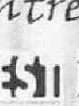
HELYSZÍN: ERKEL SZÍNHÁZ
BP. VIII. KÖZTÁRSASÁG TÉR 30.

KEZDÉS: 2000. DECEMBER 31. 19:00 ÓRA

Jegyek kaphatók december 6-tól:

Bp. Jókai tér 9. sz. MEDOSZ Hotel, a nagyobb hallgatói önkormányzatoknál,
Ticket Express és Music Mix jegyirodáknál

Infóvonal: 06-20-342-66-95

Gros Ventres Produkció

PESTI NÉPSZABADSÁG

A freskó-vita margójára

(1) A cím jelzi: felesleges a válasz olyan kiszólásokra, hogy „écha kinyithatnál ám egy-két könyvet is”, illetve hogy „Családi vonatkozásút [példát], mert azt megérted”. A szociológia tanszék (SZTE-BTK) hallgatójaként pedig ajánlom figyelmedbe a Politikai-filozófiai kéziratok és a Kommunista Kiáltvány összevetését. A módszer segít kellően elmélyülni a marxi kétpólusú társadalom érdekellentétéiben, a magántulajdon viszonylatában. Továbbá: a kommunista népiértások ideológiai alapjainak témájához javasolom előolvasásra az Eszmélet legutóbbi számában megjelent kritikát a Kommunizmus fekete könyvé-ről.

(2) Az elmúlt száz év története, örömeivel, szenvedéseivel együtt is itt él bennünk, a sejtjeinkben. Nemesak tanult tudásunkban, hanem családjaink sorsában is. Apáink, nagyapáink életében megtaláljuk a század fordulópontjait. Végigélték a pusztulásokat, mert nem volt mit tenniük, s építettek, ha építeni kellett. És meséltek az életükről, ha mesélni kellett, mert kérdeztük őket. Így e történelem saját, személyes történelmünk is. Ahhoz pedig kivételes képesség kell, hogy objektíven szemléljük a közelmúlt történelmének eseményeit, folyamatait, eltávolodva saját társadalmi, ideológiai beágyazottságunktól. A cikke azt tanúsítja, e képesség-egyelik szerző sem rendelkezik.

(3) Létezik egy embertípus, egy élet és világszemlélet, amely végighúzódik a személyiségek történelmében. E viselkedésmód, életforma alapja a Gyűlölet. A Gyűlölet az, amely forrása e típus gondolatainak, magyarázata szavainak, s ura cselekedeteinek. Így a Gyűlölet szükségképpen összefonódik elvakultsággal, mert ahhoz, hogy gyűlöljünk, kell valami, amit gyűlölünk, s kell talapat, ahonnan gyűlölünk. Ez az embertípus foggal-körömmel kapaszkodik egy adott eszmerendszerbe, személyiségbe, bálványba, amelynek nevében kimondja és elköveti azokat a szörnyűségeket, amelyekre a Gyűlölet kényszeríti őt. Ilyen volt a barikádtestvére-re halált kiáltó jakobinus, ilyen volt az NSDAP fröcsögő újságírója, ilyen volt a Dolgozók Pártjának kontyba kötött hajú, izzó szemű aktivistája. Ő felülemelkedik ideológiákon. Mindegy neki, hogy alkotmányt, árja világot, vagy munkáshatalmat kell akarnia. A Gyűlölet az, ami vezeti őt. Ő a Gyűlölet rabszolgája – ő a Fanatikus.

(4) Ha mérhetnénk a társadalom tagjaiban élő Gyűlöletet, bizonyosan növekedést tapasztalnánk. Gyűlöljük a kormányt, az idegeneket, a cigányokat, a gazdagokat – a célpont mindegy, a lényeg a Gyűlölet. És ha a Gyűlölet elhatalmasodik a társadalmon, színre fog lép a Fanatikus.

(5) Kommunisztázással válaszolni egy cikkre, melyben a szerző érezteti ellenszenvét a Horthy-rendszerrel szemben, annyit jelent, mint kommunisztának bélyegezni mindenkit, aki kritikus egy nemkommunista rendszerrel. Ez pedig emlékeztet az „aki nincs velünk, az ellenünk” logikájára, emlékeztet a Fanatikus gondolkodásmódjára.

(6) A szerző még nem Fanatikus, cikke még nem a Fanatikus cikke. De éreznia rajta azt a Gyűlöletet, amely köztünk van, növekszik bennünk, s feltörvén Fanatikussá tehet minket. Vigyáznia kell, nehogy őt is rabszolgájává tegye a Gyűlölet.

Én szurkolok neki.

Szalontai Attila

Itt, ezen a ponton kell közbeszólnia a lap szerkesztőjének. Ugy érezzük, hogy a két vélemény és képviselői között feszülő ellentétsszálak még sok „misét” megérnének, annak ellenére azonban, hogy mindkét szerzőt mélyszélesen tiszteljük, mégis azt kell mondanunk: vitájukat egy hangulatos kocsmaasztalnál, vagy pedig a TÁK-büfében folytassák. Mert személyeskedésnek helyet adni nem kívánunk. Így a vitát ezennel

lezártnak tekintjük.

Ellendrukker

Válasz Szalontai Attilának

Kedves Attila!

Először is: csak tényekkel lehet vitatkozni. Érzelmekkel nem. Te viszont most ócska közhelyekkel becsürelsz engem, megint érzelmi alapon. Sajnos egyetlen mondattal sem reagálsz nagyon is konkrét kérdéseimre: nem provokál-e téged Marx domborműve; mit szölsz egy vezető politikus karhatalmista múltjához, Aba-Novák Vilmos művészetének nemzetközi elismeréséhez, satöbbi, satöbbi. Pedig igyekeztem tényeket felsorakoztatni, mert én nem hiszem, hogy a Tú olvasóinak szellemi teljesítőképesége kimerülne abban, hogy agyuk folyamatosan adagolja az életben maradáshoz szükséges biológiai parancsokat. Viszont úgy tűnik, te ezt feltételezed rólu, mert ha nem így lenne, akkor azt is tudnád, hogy a főiskolások többsége nem dől be az ilyen hatásvadász frázisoknak: „ideológia, Gyűlölet, Fanatikus” – tényleg csak anyire telik tőled sértődöttségben? Mosolygok, mert nagyon ismerősek számomra ezek a demagóg kirohanások. Nap mint nap találkozom velük bizonyos meggyőződésű publicisták írásainak olvasásakor, akik – valós érvek hiányában – gyűlölködnek, fanatikusnak szokták nevezni az olyanokat, akik nemzeten, hazában, a hagyományok tiszteltében gondolkodnak. Csak ők már kfnjukban – és mert teljesen hülyének nézik az olvasókat – sokszor jóval durvább kifejezéseket használnak. Ajánlanám, hogy te is nevez engem legközelebb rögtön gyűlölködőnek, szélsőségesnek vagy egyenesen rasszistának! Aljas hazugság lesz mind, de legalább nem kell tovább fokozni a jelzőket...

Másodsor: tisztességtelen módon, egy burkolt kis feddéssel zárod írásod: „A szerző cikke még nem Fanatikus, (...) de éreznia rajta azt a Gyűlöletet (...) Vigyáznia kell, nehogy őt is rabszolgájává tegye a Gyűlölet.” Ez kicsoda, barátom?! Figyelmeztetés, amit minden hozzám hasonló cikkíró megkap a „másik oldaltól”? Nekem ez az első ilyen jelzés, köszönöm szépen, hogy átjettél a tűzkeresztségen! De nem bújok be az ágy alá félelmemben, ha esetleg ez volt vele a célod. Igaz, korrektséget színelve nem nevezlek még Fanatikusnak. Csak éreznia rajtam a Gyűlöletet, ugye? Vagyis a szám már habzik, a tekintetem már zavaros, de menthető vagyok, mert még nem török-zúrok... Hát ez szép.

Harmadsor: írsz egy szélsőségesen intoleráns cikket az Aba-Novák freskóról, most meg a tolerancia éharcosaként lépsz fel ellenem, az állítólagos gyűlölködővel szemben? Sajnálom, de mint már mondtam, én érzelmekkel nem vitatkozom. Nincs értelme, mellesleg a kutyát nem érdekli. Erről írtam a múltkor is... Úgyhogy tényeket kérnék tőled és válaszokat konkrét kérdéseimre, különben felfüggeszhetjük ezt a vitánkat aligha nevezhető vagdakozást. Egyébként – s ezt ne vedd szerénytelenségnek – előző írással sokan egyetértettek. Ezek szerint ők is közel állnak a fanatizmus-hoz? Hüha, veszélyben a főiskola, nagytakarítást kéne rendezni!

Negyedsor: csupán egyetlen konkrétum található írásodban, amelyről érdemes vitába szállni. Finoman utalsz rá, hogy felszínis ismereteimnek köszönhetően tévesen vontam le a következtetést, amikor azt állítottam: Marx meg akart semmisíteni egy társadalmi csoportot, mert szerinte annak vagyonát a társadalom egy másik részének kell megkaparintania. Nos, most ne versenyezzünk azon, hogy a történelem vagy a szociológia szakosok ismerik-e behatóban a nagy filozófus műveit, de a témával kapcsolatban ajánlanám figyelmedbe a következőket: „A kommunisták ebben az egyetlen kifejezésben foglalhatják össze elméletüket: a magántulajdon megszüntetése. (...) A proletariátus arra használja majd fel politikai uralmát, hogy a burzsoáziától fokról fokra elragadjon minden tőkét, hogy az állam, azaz az uralkodó osztályt szervezett proletariátus kezében centralizálja minden termelési szerszámot, (...) ha a proletariátus a burzsoázia elleni harcában szükségszerűen osztályt egyesül, a forradalom útján uralkodó osztályt teszi magát, és mint uralkodó osztály a régi termelési viszonyokat erőszakkal megszünteti...” (részlet a Kommunista Kiáltványból).

Hát nem megmondtam, hogy fogalmad sincs a történelemtől?

Maradok tisztelttel:

Pető Bálint

Egy magyar diák viszontagságai a vadnyugaton

II. rész

Lake City – majd három hónapra első otthonom-má lépett elő a Sziklás-hegység 4000 méter fölé magasodó bércei között, végtelen erdőségek hűs árnyékában megbúvó kis település, amelynek létezéséről egy szűk évvel ezelőtt még csak tudomásom sem volt. Ám úgy hozta a szerencsém, hogy idén nyáron koszos tányérokat s más konyhai felszereléseket mosogattam a „Csendes Jávorszarvas” nevet viselő szimpatikus kis motelben, az említett városka vadonba nyúló peremén. A matuzsálemi kort megérett mosogatógép működése fénykorából már csak az öblítés műveletére emlékezett, így zöld gumikesztyűvel és barna viaszosvászon köténnyel felfegyverkezve én voltam az, aki a piszkos munkát végezte. A finnyás amerikaiak által hátrahagyott, fél terítéket kitevő maradékokat nehéz szívvel kapartam bele a kukába, majd a változatos, formatervezett taiwani tányér- és csészekupacokat csillogóra suvickoltam.

E felemelő munka szerencsére nem töltötte ki minden egyes napomat, és főnököm jóvoltából már ottani életem második hetében átélhettem egy igazi, kisebb vízesésekkel, zúgókkal fűszerezett vadvízi evezés izgalmait. Felejthetetlen élményt nyújtott a kék és sárga színekben pompázó gumicsónakunk felé rohanó, fodros fehér tajtéksisakot viselő, csillogó kövek hada, amelyeket minden idegszálunkat megfeszítve, vezényszavak segítségével igyekeztünk elérni. A siker néha elmaradt, és ilyenkor úgy vergődünk a Gunnison folyó egy-egy domború hátú sziklacsapdájának tetején, mint frissen fogott pisztráng a kockahorgász bádoggödörében.

Az emberekhez hasonlóan a Sziklás-hegység vadvilága is barátságosan fogadott. A mormoták és a csíkos bundájú amerikai mókuskok repeső szívvel ugráltak körül, bár bennem felmerült az a gyanú is,

hogy a félelemtől repesett a szívük, nem a határtalan örömtől. A természetes kubizmus stílusában épült mormotavárak vörös és sárga zuzmóval ékesített bástyáin közeledtemre csupán egy-két nagytestű őrszem maradt, akik izgatottan füttyögve tájé-

koztatták az erődítmény biztonságos mélyére menekülő népet e gyanús kétlábú állat minden apró lépéséről. Hamarosan sikerült kitalálnom, hogy a mormotatörvények mely távolságot nem tekintik még határsértésnek, és így hosszú perceekig bámulhattuk egymást mozdulatlanul egy túlméretezett, sár-

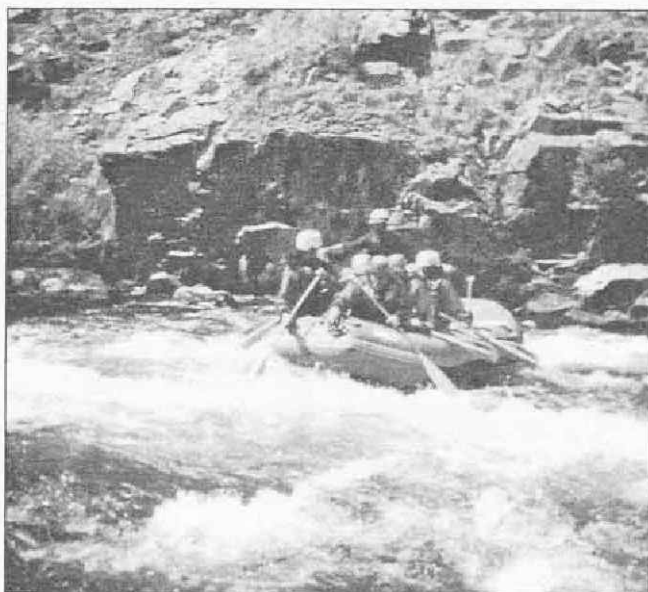
én voltam
az, aki a
piszkos
munkát
végezte

a hulladéktá-
rolóból napi
rendszeres-
séggel jóízű és
önfeledt csám-
csogás zaja
szűrődött be

gásvörös bundát viselő, pókerarcú példánnyal. A fekete és sárgásfehér csíkokat viselő amerikai mókások Lake City környékén a veréb szerepét töltik be, veszekednek a kukából kipottyant finomságokon és gyakran még arra is veszik a bátorságot, hogy bekalandozzanak a konyha vagy a bár sokat ígérő birodalmába. Szétterpesztett lábakkal torpannak meg a küszöbön, villámgyors helyzetfelmérés után földimogyoróval telített hordókn peremén teremnek, majd az ínycsiklandozó zsákmánnyal kiviharzanak a biztonságos kövek közé. Villámló mozdulataik egy kedves rajzfilmből köszönnek vissza – Disney bácsi annak idején hihetetlen éles szemmel és biztos kézzel vázolta fel Chip és Dale alakját, csupán az az apró részlet kerülte el a figyelmét, hogy ezek a mozgékony kis állatok előnyben részesítik a földbe vajt lukakat a fák odváival szemben.

Kissé nagyobbra nőtt vadonbéli vendégeink is voltak, bár ők jobban kedvelték a bársonysötét éjszakákat. Kecses alakjuk körvonalát, a hímek büszke aganaskölteményét nemegyszer volt alkalmam megcsodálni a városka főutcáján, amelyen előszeretettel korzóztak fel s alá az embermentes csendben. Méltóságteljesen, az út menti füvet tizedelve kopogtak végig különböző szarvasfajok a múlt században épült vadnyugati házak között, és mikor összetalálkoztunk, kíváncsian szemlélték lázas készülődésemet a fényképezéshez, azt az óvatos kapkodást, majd a vakú villanása után sietés nélkül elvonultak. A konyha külső falához tapadó hulladéktárolóból napi rendszerességgel jóízű és önfeledt csámcsogás zaja szűrődött be esténként – éjfélete bundájú medvék lakmároztak a szemétkupac közepében ülve, s minket, e látványosságra izgatottan odacsődülő, zajos embercsordát rendszerint csupán egy lefitymáló, távolságtartásra utasító tekintetre méltattak. Tömpe és mozgékony orrukkal, apró szemekkel ráéروsen vizslatták a hatalmas kon-

téner büzlő tartalmát, finom mozdulatokkal kotorták félre az ehetetlen gumikesztyűket és fehérítős flakonokat, majd felcsillanó tekintettel csaptak le egy-egy ízletesnek ígérkező falatra.

Colorado állam méltán színesnek nevezett, változatos növényvilágát pedig egy, talán még a virágoknál is színompásabb repülő drágakő, a kolibri tette lélegzetelállítóvá. Sárga, zöld és vörös árnyalatokban szikrázó tollzatával szemet kápráztató sebességgel röppent virágról virágra, és természetesen mindig olyankor merészkedett emberközelpbe, mikor egyik fényképezőgépem sem volt a kezem ügyében. Ennek ellenére Lake City és környezete valóságos paradicsom egy lelkes természetfotós számára, és mint az a következő TÚ-ból ki fog majd derülni, egy megszállott természetjáró számára is.

Folyt. Köv.

ATA

(a szerző fotóival)

Ablak a főiskolára

Interjú dr. Galambos Gábor főigazgatóval

Bizonyára mindenki észrevette, hogy megszépült a főépület, szeptemberben máig botladoztunk az akadályokban, de a végeredményt látva úgy gondolom, hogy megérte. Ez a látványos munka azonban csak egyetlen szelete annak a tervnek, amely az egész főiskolát, a különböző tanszékeket szebbé és otthonosabbá varázsolja. Ha a terv teljesül, mind az oktatók, mind a hallgatók otthonuknak érezhetik majd azt a helyet, amely meghatározó életük szempontjából. A következő interjúban Galambos Gábor főigazgatóval beszélgettem erről, s egy különleges kezdeményezésről, amely a remények szerint megmozgatja a főiskola apraját és nagyját.

Honnan jött az ötlet, ki a szülőatyja annak, hogy a főiskolánk belső udvarát egy színes ólomüvegablakkal gazdagítsuk?

Valamikor az elmúlt tanév vége felé keresett meg Kovács Keve azzal az ötlettel, hogy nagyon szép ólomüvegbetétet lehetne csinálni a főépület udvarának homlokzatára. Kértem, hogy tegyen le egy teljes tervet, egy költségvetést, hiszen ez nem csak esztétikai kérdés, hanem pénzkérdés is. Régóta gondolkodom viszont azon, hogy mennyire csak a főiskola vezetésének feladata az, hogy rendet te-

remtsen maga körül, mennyire tartozik az a vezetésre, hogy a közvetlen munkahelyi környezetünkért tegyünk valamit. Nagy szavaknak tűnnek, de meggyőződésem az, hogy ha az embernek a környezete rendben van, akkor sokkal szívesebben jár dolgozni. Akár még tanulni is sokkal szívesebben jár. Sok helyen lehet azt látni a világban, hogy különbözőképpen tesznek ezért a rendért, akár felsőoktatásban is. Az amerikai egyetemeken jól ismertek ezek a kezdeményezések. Különböző alapokat hoznak létre, ahová nagy cégek, de a saját dolgozóik is támogatásokat raknak be és ebből szépitik a körülöttük lévő kis világot.

Kitől származik az a gondolat, hogy az ólomüvegdísz a főiskolai hallgatók és oktatóktól befolyt közadakozásból készüljön el?

Ez tulajdonképpen egy hirtelen ötlet volt. Amikor Kovács Keve letette ezt a közel egymillió forintos költségvetést, akkor gondolkodtam el rajta, hogy ennek a karnak van ötszázötven dolgozója és nagyjából háromezer hallgatója. Úgy gondolom, hogy az egy emberre eső költségek elég alacsonyak ahhoz, hogy ez a műalkotás közadakozásból létrejöhessen.

Ráadásul ez remek lehetőség arra, hogy a főiskola közössége megmutassa azt, hogy tud valamit tenni a főiskoláért. Azt hiszem, hogy ha egy ilyen kezdeményezés sikerre jut, akkor az hosszú távon alapozhatja meg a kar jövőjét abból a szempontból, hogy a kívülállók látni fogják: ez a közösség nem csak „tartja a markát”, hanem tesz is valamit azért hogy a környezete szebb és jobb legyen.

A főiskola vezetése is ad természetesen hozzá pénzt, de az SZTE új gazdasági igazgatója is azt mondta, hogy hajlandó áldozni rá. Látszik tehát az, hogy egy értelmes kezdeményezésért megmozdulnak az emberek és akár „külsős” is hajlandó adni pénzt, ha tudja hogy ez jó.

Az ablakban láthatók lesznek a főiskola dokumentumai. Ezeket hogy választották ki?

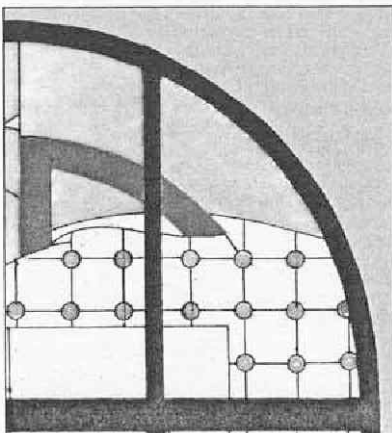
Első körben Keve választotta ki. Ez művészeti kérdés. Nagyon jónak tartom azt, hogy a Klebersberg Kúnó-féle alapítólevél vagy az elnöki tanácsi határozat is ott legyen.

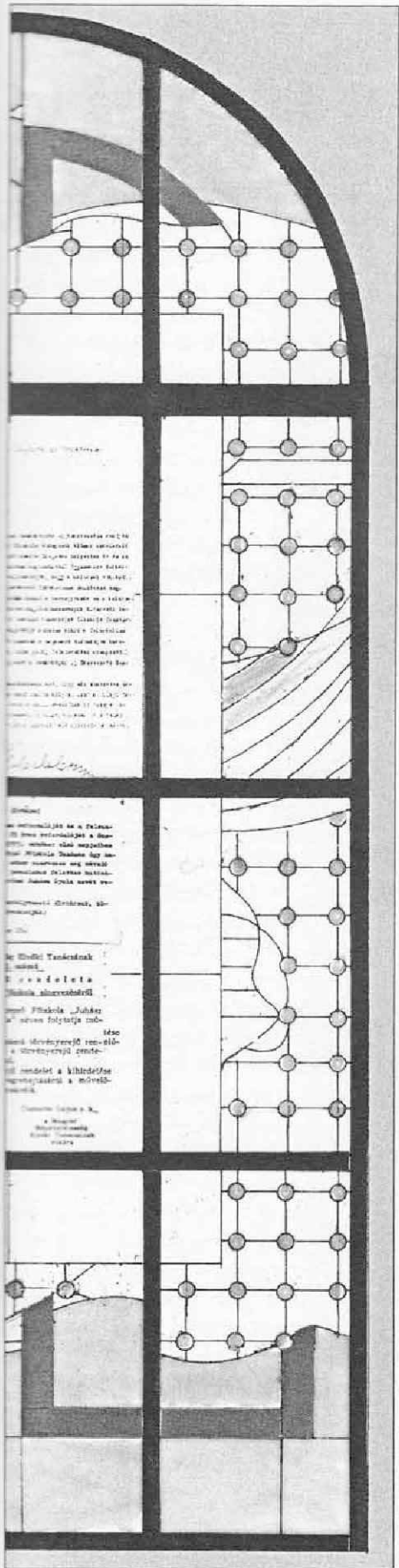
Szimbólum lesz-e ez az ablak?

Ez egy kiváló felület, amelyben egy művész meglátta a lehetőséget. Emléket állítani közadakozásból annak, hogy a főiskola 1928-ban honnan indult el, és milyen lépéseket tettünk azóta. Lehet persze szimbólum is visszatekintés a múltba, kitekintés a jövőbe, de elsősorban az a fontos, hogy van egy lehetőség arra, hogy valami jót tegyünk a közösségért.

Hogyan képzelel el a közadakozást? Be kell majd fizetnünk valahová, vagy urnák lesznek a főiskolán?

Semmiképpen nem urnásan. Egyrészt mert nem fogjuk

tudni, hogy ki adott, nem tudunk visszaigazolni, nem fogják tudni pontosan, hogy mennyi pénz gyűlt össze. A földszinti elektronikus hirdetőtáblán minden nap ki lesz írva az összeg, ami összegyűlt. Ez egyrészt serkentő, másrészt pontosan lehet igazolni, hogy mire fizették be a pénzt. Azt hiszem, hogy az emberek szívesen adnak bármire, ha tudják, hogy követhető a pénzük. Az is fontos, hogy ne kelljen sokat menni érte. Szeretném, ha minden épületben lenne megbízott, minden épületben adnának róla igazolást, hogy befizette az ember, amit el tehet magának. Meg kell teremteni a lehetőséget, hogy ez adományként is leírható legyen.

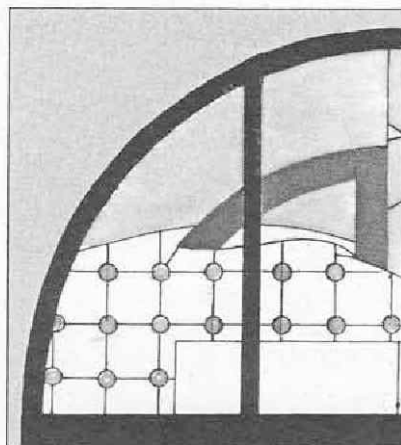
Március 15-ig szeretném kitolni az adakozás határát, mert tudom, hogy van olyan ember, aki egy hónapban nem tud, csak ötszáz forintot adni, de szívesen adna háromszor ötszáz forintot.

Már szerveződik az a bizottság, amely az ablak ügyeit intézi. Szeretnék a végén megjelentetni egy kiadványt, melyben a munkálatok fotói, a tervek, az alkotás folyamata kapna helyet, és persze a végeredmény, valamint azoknak a névsora, összeg nélkül, akik hozzá járultak az elkészüléshez. Ebből pedig szeretnék mindenkinek adni, hiszem aki adott, az megérdemli azt is, hogy kapjon. Szeretném kihangsúlyozni, hogy ez teljesen önkéntes, minden fillérnek örülni fogunk.

Ez a főiskola szepítésének egy koronáját, végpontját jelentené?

Abban bízom, hogy ez az első lépés lehet egy olyan úton, amikor azt mondjuk, hogy a kart, a Szegedi Egyetemet akarjuk szebbé, jobbá tenni. Szeretnék példát mutatni, hogy ezt így is lehet.

Nagyon el lennék keseredve, hogy ha ez a végét jelentené.

Amikor engem megválasztottak, akkor azt mondtam, hogy többek között azért is felelős vagyok, hogy ennek a karnak az anyagi helyzete rendbe legyen, hogy megfelelő munkakörülményeket biztosítsak az embereknek. Nem tagadom, hogy büszke vagyok arra, ami itt a környéken van, akár itt, akár másik épületekben.

Milyen szépítések terveznek még?

A Csongrádi sugárúti épületet, ahová a rajz tanszék fog költözni szintén felújítjuk, hogy megfelelő körülmények között tudjanak dolgozni és tanulni. A Hattyas sori épületben az idén elkezdtük már a munkákat. Azt a területet is szeretnék rendbe hozatni. Van egy betonkerítés, amit rövidebbre szeretnék zárni az épület sarkáig. Az egészet be szeretnék füvesíteni, padokat, zúzott köves utat rakni, hogy a hallgató ki tudjon menni az udvarra, le tudjon ülni, otthon érezze magát. Ez nagyon fontos. Szeretnék rendbe rakatni az oktatói-dolgozói szobákat, mert lehetetlen dolog az, hogy egy hallgató, aki tanárnak készül, akinek azt kellene látnia, hogy érdemes tanulni, egy olyan dolgozó szobába megy be, ahol nincs két egyforma szék, vagy nyomorban élnek magasan kvalifikált oktatók. Erre kiemelten szeretnék odafigyelni. Tervbe van véve a központi épület díszburkolata is, de most nem ez a legfontosabb.

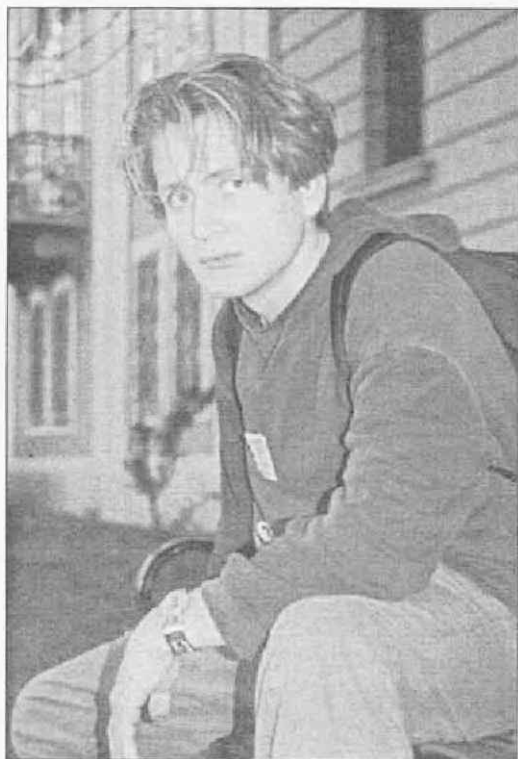
Mondjuk úgy, aszkéta lettem.

Interjú Varnus Xavérral

Varnus Xavérral a minap beszélgettünk orosházi koncertje alkalmával, az Éden cukrászdában. Rövidre tervezett beszélgetésünk alatt, (ami hosszabbra sikerült mint vártuk) Xavér sajátos világszemléletével ismerkedhettünk meg.

Kitől örökölted a zenei tehetségedet?

Apám és anyám is eléggé tehetséges füllel rendelkeznek. Apám ráadásul jazz zongorista. Vele pár hét múlva Szilágyi János *Showbálvány* c. műsorában találkozhat a nagyközönség. 1950-es években való működéséről találtak egy plakátot, tehát most az apám lesz soron. Ez majd megzavarja egy kicsit a rendszert, mert apámat ugyanúgy hívják mint engem, vagyis engem hívnak úgy, mint őt. Ebből kifolyólag nem fogják érteni az emberek, hogyan öregedtem meg ilyen hir-

telen, és miért növesztettem ilyen szép, hosszú szakállat. Visszatérve a kérdéshez, szerintem mindkettőjük igen tehetséges. Bár anyám soha semmilyen hangszeren nem tanult. Viszont nagyon jó a hallása, de a zenei ízlése igen konzervatív. A modernebb zenében Ravelnél későbbig soha nem jutott el, mert az neki már fűlsértő lenne. Tovább jutott, mint az átlagos polgáresaladókban, ahol a zongorázó kislány 18 éves korában úgy felejtí el a komolyzenét az első kérő megjelenésekor, hogy csak na.

Mikor kezdted el érdeklődni a zene iránt?

Hatévesen. Egy délutánon múlt az egész, soha többé nem akartam más lenni. Bár egy ideig érdekelt az agysebészet, de gyorsan lebeszéltek róla, mert ez nem feltétlenül egy sikerszakma, hiszen akkor még igen rossz volt a túlélési arány. A családjamban

sok a sebész, egy ideig be szerettem volna állni a sorba, de most már örülök, hogy nem lettem orvos.

Hol végezted tanulmányaidat?

Egy igen furcsa általános iskolába jártam. Ez Budapest pesti oldalán lévő pártelit gyerekeinek az iskolája volt, ahová én protekcióval kerültem be. A lakásszomszédunk egy nagyon aranyos, kedves ember volt, aki szerintem teljes pártmunkássága alatt nem csinált mást, csak az utcánk ügyes-bajos dolgait intézte. Mindig tudta, kit kell felvenni az iskolába, beprotezsálni az óvodába. Gabi bácsi ré-

vén kerültem be ebbe a furcsa világba. Az iskola kétharmada a pártelit gyerekeiből állt, egyharmadát, pedig cigány kisgyerekek tették ki. Ott láttam először, hogy a kettőnek milyen hatása van egymásra. Sajnos mi lettünk egyre rosszabbak, nem ők egyre jobbak.

Ezután a következő állomást a Konzervatórium jelentette, ahová korengedménnyel vettek fel. Rémes volt oda járni, hamar otthagytam. Rájöttem, hogy nemcsak a zenét, de semmit sem lehet tanítani ilyen elvek között, ilyen rendszerben. Magyarországon a tanár nádpálcával verte a zongora fedelét, és közben azt hangoztatta, hogy így kell szabadon zenélni. Ez pillanatok alatt kiábrándított. Ezért 17 évesen ellógtam Franciaországba. Ott ösztöndíjas lettem, a Konzervatóriumban tanultam. A 90-es években befejeztem a torontói egyetemem, amit 21 évesen kezdtem el, egészen más szakon, irodalmon.

Még a mai napig sem hiszek abban, hogy intézményesen lehet tanulni. Az intézményeknek két előnyük van, egyrészt megadják a kellő lexikális háttérrel, és megtanítyják az embert a rendre, hogy ne éljünk teljesen rendszertelenül. Azt viszont nem tartom jónak, hogy 40 gyerek együtt ül, valószínűleg egy nagyszerű cinkos közösségben, a lövészárk másik oldalán áll a tanár, megkezdődik a harc, ahol valaki veszít, és a két fél általában kölcsönösen megutálja egymást. A *Holt költők társasága* c. filmben a Robin Williams által eljátszott tanárra vágyik mindenki. Ha nagy ritkán van egy olyan tanár, akivel a gyerekek szót tudnak érteni, és ő is velük, azt két perc múlva a tantestületből utálják ki. Én ezt tapasztalatból mondom, hiszen szégyellnivalóan rövid ideig, két hétig, én is tanítottam. Rögton láttam, ha kimerem ejteni azt a számon, hogy Mozart a gyerekek kihegyezett küllővel fognak leszúrni a saját tanári asztalomnál. Ezért inkább sokat beszélgettem velük, nagyon jóban voltunk. Ezt méla undorral figyelte mindenki a tanárban, a tanárok nyilvánvalóan a népszerűséget nem tudják elviselni. Ezért mindig a pedagógiai módszereikről beszéltek nekem. A válaszom az volt, hogy baszhatják a pedagógiai módszereiket, ha itt mindenki gyűlöli őket. Ha egy lázadás törne ki, mindegyikőjüket felakasztanák a lámpavasra, itt lógának végig Békásmegyeren, míg engem a gyerekek elengednének. De az a szomorú, hogy egy ilyen iskolarendszert borzalmasan nehéz lebontani. Genetikailag nem vagyunk szabadok, mindenhol bennünk van ez a görcs, ez a gátlás. Külföldön a gyerekek, például a fiaim, nagyobb társaságban is szívesen felszólalnak, viszont itt egy gyerekből háromnál több mondatot egy nagyobb társaságban iszonyatosan nehéz kihúzni.

Ebben az országban furcsa az, hogyha valaki feláll és el-

mondja a véleményét. Még inkább szokatlan felállni és elmondani az őszinte véleményünket. Amikor az ember kimond egy őszinte véleményt, érdekes módon nem azt mondják, hogy igaza van, hanem hogy milyen nagyképű. Na de könyörgöm, ha évtizedek óta nem mondja ki senki, akkor miért baj, ha végre valaki kimondja? Engem soha nem az érdekel a mesékből, hogy a kisgyerekek kiabál, mert a királyon nincs ruha, hiszen így fejeződnék be a mesék, hanem az, hogy utána mi lett a kisgyerekekkel. A királyt bezárták a bolondokházába és a gyerekek lett az uralkodó. Nyilván nem így történt. Előjöttek a titkos rendőrök, elvezették a kisgyereket, a király felöltözött, és a történet tíz év múlva el lett felejtve. A meséket furcsamódon is be lehet fejezni. Én igyekszem mindenestre elkerülni azt, hogy eljöjjenek értem, és elvigyenek a dutyiba, mert kimondtam az igazat, már csak úgy jelképesen is.

**Mesélj valamit a családról.
Úgy tudjuk több feleség is volt.**

Igen, tétélesen háromszor házasodtam. Először 17 évesen, ami két és fél hónapig tartott, majd 20 és 22 éves koromban is. A két második házasságból született egy-egy fiú. Az egyik fiú Torontóban él, az ő édesanyja angol, de a család, már nagyon régen Kanadában telepedett le. A másik fiam, noha francia, mégis Angliában lakik. Tehát szétszóródott a család, belakjuk az egész Földet.

Jelenleg van barátnőd?

Mondjuk úgy, aszkéta lettem.

Mi a véleményed a mai fiatalok által kedvelt zenéről?

Vannak olyan műfajok, amiktől finoman fogalmazva is a falra mászom, és vannak műfajok, amelyeket kifejezetten szeretek. Tehát nem tudom általánosítani, bár már régóta megszüntettem az életemben ezeket az általánosításokat. Szerintem ma már nem lehet úgy elkülöníteni a könnyűzenét és a komolyzenét. Elvégre, ha egy nagy kronológiai listán nézzük, akkor előbb-utóbb minden könnyűzene komollyá alakul. 50 évvel ezelőtt a jazz

még könnyűzenének számított, ma már viszont kezd a komolyzene oldalára átsorolódni. Azt is el tudom képzelni, hogy a Beatles 15-20 év múlva a klasszikusokhoz fog tartozni. Szerintem vannak rémes zenék és vannak jó zenék. Valljuk be őszintén, hogy mind a két oldalon van rémes is és jó is. A komolyzene terén legalább annyi annyira rémes van, mint amennyi jó a másik oldalon. A klasszikus zenével ráadásul az a baj, hogy ameddig a könnyűzenének teljes tárházát ismerjük, vagyis tudjuk mi a jó, és mi a rossz, addig a komolyzenéből mindent megtapsolunk, ami már régi, holott ez nyilvánvalóan badarság, mert a művek fennmaradása nem egyfajta szelekció alapján készült. Nem törvényszerű, hogy a jó művek fennmaradnak, a rosszak pedig eltűnnek, hiszen sokszor a legrosszabbak maradnak fent és jók tűnnek el. Szerintem a régi műveket is kritikus szemmel kell figyelni. Hiszen vannak olyan művek is, amelyek már a saját korukban is rosszak voltak, akkor miért tiszteljük őket csak azért, mert régiek. Ez ugyanolyan, mintha egy 90 éves háborús bűnöst csak azért tisztelnék, mert idős. A kor önmagában véve számomra különösebb tiszteletreméltóságot nem ad. Ha abban az életútban, amit a kor összegez, vannak tiszteletreméltó cselekedetek, akkor nyilvánvalóan tisztelem az illetőt. Hiszen

ha valaki 80-90 éven keresztül gané volt, akkor csak azért tiszteljem, mert kellőképpen megöregedett? Ez furesa gondolkodásmód lenne. 1998-ban megjelent könyvedben igen szókimondó versek találhatók. Ehhez mit tudnál hozzáfűzni?

Azokat a verseket nem én írtam. Az első könyvben olyan versek vannak, amelyek a klasszikus irodalmi időszakokban íródtak. Számos költőtől idézek. Hogy ők miért írták, azt tőlük kéne megkérdezni, mindenesetre nagyszerű versek. Igen sok Faludy költemény van benne, amelyeket a költő az 50-60-as években írt. A második könyvben kizárólag Réti László művei találhatók meg. Réti László a századfordulón volt a Nemzeti Múzeumnak a főigazgatója. Én életemben egy rímert sem tudtam leírni.

Mesélj az életfilozófiádról!

Élni és élni hagyni. Rém egyszerű. Ez talán a legalapvetőbb, bár nehéz összefoglalni. Sok kis jelmondatot tudnék összeírogatni az eddigi gondolataimról. Egy másik nagyon szép mondás Kosztolányitól származik: "Élni nem úri dolog". Az úriembernek igazság szerint nem szabadna élnie, hiszen két percenként történik vele valami, ami a saját értékrendje szerint nem szabadna, hogy megtörténjen. Nem tudom, hiszen most még csak az első 36 évet tudom összefoglalni. Az egyik legszimpatikusabb

életfilozófiát egy nagyon kedves angliai, de Kanadában élő ismerősömtől hallottam. Ő nagyon gazdag ember, de egész életében próbált a háttérben maradni. Híres mondása volt, hogy "Ne mássz túl magasra, mert Isten néha megrázza a fát." Ő az életében soha nem is pottyant nagyot, mert nem volt honnan pottyanni. Mondhatni, hogy a saját jóvoltából és a saját lábain mászott lejjebb. Egyébként az angol királyi családnak a tagja, de már 30 éve nem tette be Angliába a lábát.

Mit üzennél az ifjúságnak?

Igazából nem is az ifjúságnak üzennék, hanem az ifjúság előtti generációnak. Hiszen az ifjúságot ha békén hagyják, az mindig megy a saját útján. Mindig az idősebbekkel volt a baj. Két fontos dolgot írnék az iskolák homlokzatára. Az egyik Löwi Árpád egyik művének utolsó két sora, "Pályát választottunk taláalomra, s most lőjük a bakot nagy halomra." A tanári szobák ajtajára pedig a következőket írnám, "Utat a tehetségnek!". Ezt annakidején Napóleon deklaráta. Feltehetnének a kérdést, hogy miért kell halál tehetséges orvosoknak és mérnököknek 15-20 éven keresztül a számarlétrán ácsorogni, valamilyen hozzá nem értő, féltékeny főnöknek az igájában? Én azt gondolom, hogy mindenben és mindenhol a közjónak az érdekeit kell szem előtt tartani. Mindenkinek megvan a méltó helye. Az a baj, hogy folyamatosan támadják azokat, akik ennek a gondolkodásmódnak a határait ki merik kerülni. Én tisztában vagyok azzal, hogy akik támadnak engem, azok borzasztóan szívesen csinálnák azt, amit én csinállok. Ebben egészen biztos vagyok. Hogyha én egy mai átlagos fiatal életével összehasonlítom a saját életemet, akkor én sokkal jobban élek, nem anyagilag, hanem a kötetlenségem, a szabadságom miatt. De azért, mert ő nem az, de én az vagyok, azért nem engem kellene utálni, hanem magának kellene megteremtienie a megfelelő lehetőségeket.

Fizel Nikolett
(Fotók: Internet)

Legyen szomorú az FBI!

Patrisha – Vedd el!

Patrisha a jövő nagy reménysége lehet. Fialat, mindössze húsz év eszmélés áll mögötte, és máris megjelent egy maxija *Vedd el!* címen. Először a Z+ kezdte játszani a dal videóját. Aki látta már, biztosan emlékszik rá. Dióhéjban annyit róla, hogy az énekesnő pisztollyal kezében hadonászik, illetve menekül, mert egy arab ruhás mopedes üldözi a szűk sikátorokban. A klip érdekessége, hogy a képernyő alsó részében a szöveg arab nyelven feliratozva olvasható, az üzenet megértését segítve, gondolom.

Azért gondolom, hogy Patrisha szép jövő előtt áll, mert – a maxi alapján – jó hangja van, a külsővel sincsen probléma, és ami még fontos: minden bizonnyal profi stáb áll mögötte. Ha nem baltáznak el semmit, akkor hamarosan beindul a verkli, és ha végre a Danubius rádió is felveszi a dalt a játszási listára, akkor tuti a hírnév.

Ha a *Vedd el!* zenéjéről beszélünk, meg kell emlékeznünk Ránki György munkásságáról. Ő írta ugyanis a *Mekk Mester* című fiatalkori kedvencünk zenéjét. Ugye mindenki emlékszik a jellegzetes dallamra? Patrisha dalának alapját ez a szívnek és léleknek kedves muzsika adja. Úgyesen illesztették a motívumot a dalba, már csak ezért is érdemes meghallgatni.

A 4 számos kislemezen egyébként – a *Valami vadít* című szám mellett – három verzióban élvezhetjük a *Vedd el!*-t. Az album verzió megegyezik azzal, amit a klip alatt hallunk, a remix az elektronikus zenét kedvelők tetszését is elnyerheti. A harmadik, karaoke változat bebizonyítja, hogy a zene ének nélkül is értékelhető, másrészt így mi énekeljük Patrisha helyett, hogy „Csak én vagyok, nincs több szabály. Legyen szomorú az efiáj!” Ez így korrekt.

Osztyályzat:

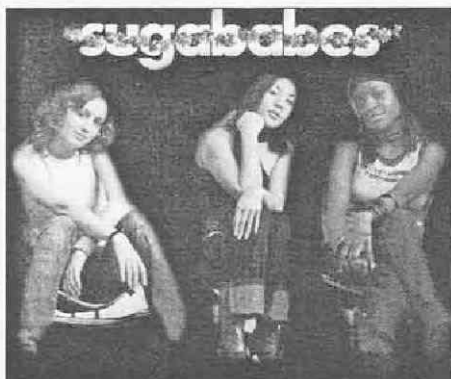
4

elpé

A 22-ES CSAPDÁJA

A megkerülhetetlen dalok otthona

1. SUGABABES overload

2. SONIQUE sky
3. FATBOY SLIM sunset (bird of prey)
4. TEXAS in demand
5. OFFSPRING original prankster
6. U2 beautiful day
7. MEL C if that were me
8. ROBBIE WILLIAMS & KYLIE MINOGUE kids
9. NYERS rádióbarátság
10. ANASTACIA not that kind
11. PATRISHA vedd el
12. RICKY MARTIN she bangs
13. MADONNA don't tell me
14. KOZMIX angyal
15. THE CORRS irresistible

16. HEAVEN STREET SEVEN mozdulj
17. BON JOVI thank you for loving me
18. BERY édes érintés
19. RONAN KEATING the way you make me feel
20. BLUR music is my radar
21. A-HA velvet
22. CRYSTAL két utazó

Generációkon túlmutató zenekar Tankcsapda az IH-ban

November 17-én Szegedre látogatott Ákos kedvenc hazai rockbandája, a Tankcsapda. Nem városnézésre jöttek a fiúk: a „Tanks Not Dead”-turné keretében adtak koncertet az Ifjúsági Házba zárandóknak. A buli előtti sajtótájékoztatón a média szerencsés képviselői – köztük a Tű tudósítója is – feltehettek kérdéseiket a banda tagjainak. Az így megszerzett információkat olvashatjátok alant.

Az új lemez

Az év első felében a zenekar pihe-nőn volt, a második félév azonban már az új dalok írásával telt. Ennek eredménye mára kézzelfogható. Nemrégiben megjelent új maxijuk két vadonatúj dalon kívül egy feldolgozást, egy régi szám élő változatát, és meglepetésként multimédiás anyagot is tartalmaz. Nevezhetjük ezt a turnét a kislemez promóciós turnéjának is.

A nagylemezt eredetileg öszre tervezték, aztán úgy döntöttek, inkább többet dolgoznak vele, de olyan legyen, hogy később is büszkéik lehessenek rá. A fiúk elmondták, jelenleg is

stúdióban vannak. 14 dalon dolgoznak, ebből 12-13 kerül fel majd az albumra, de végül lehet, hogy mind-egyik. A lemez az országban uralkodó állapotokat jól kifejező „Agyarország” címet viseli majd. A Tankcsapda tavaly megvált a csapat menedzserétől, és ez az esemény olyan „érzelmi hullámokat” keltett a szavakért felelős Lukács Lászlóban (ének, basszus), hogy az új dalok szövege dühös, agresszív. Megtudtuk, hogy nem döntik el előre, miről szól majd a következő lemez. Spontán módon születnek a szövegek, illetve gyakran alakulnak ki dalok a koncert előtti beálláson is. Amikor a számokat írják, nem szoktak a rajongói elvárásokkal foglalkozni. Nem akarnak megfelelni senkinek.

A hangzás

Ezúttal hazai pályán, Debrecenben, egyik barátjuk stúdiójában veszik fel az album anyagát, ez természetesen kényelmesebb az együttesnek, mintha Budapesten kellene albérletezniük egy hónapig. Olyan, mintha a zenekar a saját stúdiójában dolgozna, és ez a házias, családi légkör többet jelent a zenekarnak, minthogy elmondhassák, hogy Joe Smith-szel dolgoztak Kaliforniában. Kérdésemre elmondták, hogy bár Amerikában vagy Nyugat-Európában dolgozva kétségtelenül sokkal jobb hangzású lemezt készíthetnének, nem valószínű, hogy egy darabbal többet is tudnának eladni belőle. Ennek kapcsán szóba került a Freshfabrik zenekar is, akik a tenge-

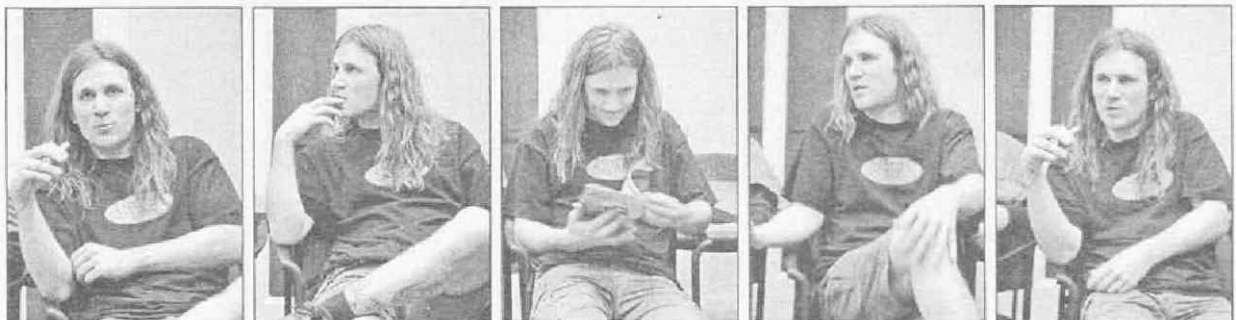
rentúlon stúdióztak. Lukács szorít nekik, hátha sikerül a magyar zenekarok közül elsőként jelentős eredményeket elérniük külföldön, mert ez a többi együttes előtt is megnyithatná az egyelőre zárt kapukat. Bár a Tankcsapda jellemzően magyar nyelvű zenekar, ez nem jelenti azt, hogy nem próbálkoznak külföldön angol nyelven.

Elmondták azt is, hogy hiba, ha egy magyar együttes egy nyugati zenekar hangzásvilágát próbálja lenyúl-
ni, vagy utánozni. Szerintük sokkal előremutatóbb, ha megpróbál egy sajátos hangzást találni. Arra törekednek, hogy a rendelkezésre álló hangszerparkkal, képességeikhez, adottságaikhoz képest a legjobb Tankcsapda-hangzást ériék el. Az új maxi egyébként – a tagok szerint (is) – sokkal jobban szól, mint a régebbi anyagok.

A jövő

Nem céljuk, hogy új generációkat nyerjenek meg a zenéjüknek, de örülnek neki, ha ez mégis sikerül. Lukács László bízik abban, hogy a Tankcsapda generációkon túlmutató zenekarrá válik. Reméli, az Omegához és az LGT-hez hasonlóan több generációt is meg tud érinteni, mert amit csinál, nem korhoz kötött. A zenekar tartalmasabb mondanivalóval rendelkezik, nem napi politikai aktualitásokkal foglalkozik. Nem újhullám vagy divatirányzat.

Lejegyezte: Lukácsi Péter

P O P S A J T

Popzene:

Pro

Mi szükségünk a popzenére? Miért jó, hogy van nekünk? Hát mi lenne a világgal, ha nem lenne mit fűtyülnünk a fürdőkádban hátmosás közben? A jókedvet és a szomorúságot egyaránt ki tudja fejezni, ezért bármilyen élethelyzetben bátran lehet hozzá fordulni. Újabb pozitívuma, hogy szinte nem is kell erőfeszítést tenni, hogy hozzájuthass, mert állandóan körülvesz. Csak bekapcsolod a rádiót, és máris hallgathatod kedvenceidet. Azok a kedvenceid, akiket hallgathatsz. Mindig megkapsod az érzésednek megfelelően változatos zenéket, és ehhez még drága cédéket sem kell vásárolnod.

Csajozáskor/pasizáskor is jól jöhet, ha felidézed magadban egy-egy popdal szövegét. Csak bele kell suttogni a lány/fiú fülébe, és hátha hatással lesz rá a közhelygűjtemény. Mert sajnos/szerencsére a számok többsége arról szól, hogy szerelmes vagyok és boldog, vagy boldogtalan, mert éppen most szakítottunk, vagy irány a tengerpart, a diszkó, ahol már várnak ránk a lexebb lányok és a legmenőbb srácok, akik pont olyanok, mint mi.

A popzene egyszerű, dallamos, és könnyen élvezhető/emészthető. Nem kell szakértőnek, beavotttnak lenni hozzá. Elég, ha kinyitod a füled, és hagyod, hogy a lábaid önálló életre keljenek, és átbullizzák az éjszakát. Kitérőzöl magadból a hétköznapi monoton egyhangúságát, az összes hülye ember arcát, akik hétfőtől péntekig idegesítenek. Csak te vagy és a ritmus. Szárnyal a dal. Felemel és nem tesz le. Csak akkor tesz le, ha szeretnéd: Engedelmes jószág. A popzene olyan, amilyenek szeretnéd. Csak a tiéd. Csak te vagy. 'God is a dj.' Amen.

pekka

és kontra

Magyarországon ma biztos befektetésnek tűnik popzenei vállalkozásba fogni. Azért biztos, mert a pénzen és a kapcsolatokon kívül semmi másra nincs szükség hozzá. Se kreativitásra, se eredetiségre, se intelligenciára. Valószínűleg nincs ez máshol se másképp, mindössze az a helyzet, hogy az angol szemét popból például mi nem részesülünk szerencsére. (A német vérgagyival már azért sűrűbben találkozunk, és olyankor önbizalomtól duzzadó kebellet állapíthatjuk meg: ilyet mi is tudunk.)

Megnézve egy BRAVO Tv-t, vagy társait, rádiót hallgatva (mindegy melyiket – fő, hogy kereskedelmi legyen) azzal szembesülünk, hogy szemét módon szarral kenik be a fülünket, és arról próbálnak meggyőzni, hogy olyan lemezeket vegyünk meg, amelyeket kellő technikával, marketinggel és kapcsolatokkal akár Józsi bácsi nevével is fémjelvezhetnénk. A legvisszataszítóbb az egész üzlet személytelensége: vegyünk például az új Ganjaman albumot! (BRAVO Tv, 2000. november 25.) A zenét Pierrot írta, aki ismert figura már a magyar életben, a Ganxsta Zoliéknak is ő írja a zenét. Kérdés után kiderül, Pierrot bácsi besegített a szövegbe is... Minek akkor Ganjaman?!

Namármost felmerül a kérdés: vajon nem eufemizmus-e ez, és nem arról van szó, hogy Pierrot több vasat tart a tűzbe, és ahelyett, hogy saját maga kiállna a közönség elé egy albummal, inkább dolgozik kettőn (legalább, de lehet, hogy többön is). Két előadó, kétszer annyi cédé, kétszer annyi koncert, stb., kétszer annyi jövedelem!

Aztán persze ott vannak az untelegens V-Tech, VIP, Kozsó, TNT, Kiwi stb., stb. dalszövegek. Az ilyenekkel, hogy „Nélküled megáll az óráim” meg hasonlók. Namármost elnézést, de ha én mint leendő tanár szövegalkotásra akarom bírni majd a gyereket, akkor el kell tiltanom a tévétől, a rádiótól és a lemezboltoktól - a popzenétől egyáltalán-, mert egyszerűen elhülyül.

Na persze az is lehet, hogy egyszerűen csak öregszem.

dá

„Uraim és hölgyeim, mindig vannak körülöttünk megszállottak, hozzáértők, csak a tér hiányzik.” (Györkös László)

Interjú Weiner Sennye Tiborral, a Grand Cafés Drótest kapcsán.

A fent olvasható idézet ellen próbált tenni néhány fiatal, s tevékenységük nyomán beindult a Drót, vagyis egy újság, melyben fiatal alkotók grafikai és írásai találhatóak. A kiadvány kapcsán kiállítással egybekötött felolvasóestek szerveződnek az ország különböző városaiban, hogy nyitott és lelkes fiatalokra találjanak és eljuttassák hozzájuk az általuk képviselt szellemiséget.

Novemberben városunkban is jártak, s az este folyamán Weiner Sennye Tiborral, az egyik szervezővel, az újság főszerkesztőjével beszélgettem

Mi történik egy ilyen esten?

Néhány emberke felolvas verset, novellát, közben megszólal néhány eltévedt hangszer, vagy a DJ lézerlantja. Mindezek mellett a falakon festmények, rajzok láthatók, az asztalokon pedig plasztika-szobrok hevernek.

Kiket láthattunk és hallhattunk a Grand Cafében?

A győri Papp Judit (EDE) és Szedenics Nikoletta (NICI) képeit, a szegedi Szigeti Bálint szobrai, s a szintén győri Nagy Eszter és Mészáros Gábor, továbbá a debreceni Hegedűs Lajos Hunor, a kapuvári Gelencsér Péter és jómagam verseit és novelláit, amelyek estéről-estére változni szoktak. A DJ? Dukai Tamás (DUKI) volt és oboán Lőrincz Edit (LEA) muzsikált. A szervezésben TACA segített.

Hogyan találkozol az alkotókkal, hiszen az ország különböző pontjain élnek?

Egyik barátom szerlnt végigiszom az országot Győrtől Szegedig és Debrecenig és közben megismerem a tehetségeket. Ez egyébként csak részben igaz. Sokszor engem találnak meg, máskor meg én megyek utánuk. A lényeg, hogy őszinte legyen az alkotás bárkitől is jöjjön.

Vannak szabadkai alkotók is a drótban. Mi a kapcsolódási pont?

Már kezdettől fogva próbálok kitágítani az irodalmi és reményeim szerint a képzőművészeti látókör lehetősége-

Drótológia

2000.

március 9. „Nyitány és Dalpárbaj” est
a DRÓT első számának bemutatója
Győrben, a Rómer Házban.

Vendég: Bakács Tibor Settenkedő

április 29. „DRÓT kettő” a Mediawave keretein belül

május 11. Debreceni Egyetem : bemutató

június 30. Harmadik szám bemutatója a Holdudvaron.

Győr PSMVK

Vendég: Tolnai Ottó

július Taliándörögd, Mogyorók Háza,

A Művészetek Völgyében

október 21. A „DRÓT” megjelenése

november 9. szegedi bemutató a Grand Cafében

november 29. debreceni bemutató az Unikumban 2001.

TERASZ, GARÁZS, kituggya még?

inkhez mérten, a határon túl élő fiatalokra nyitva. Igen, a nyitottság, ez a megfelelő szóide. Egyébként szeretnénk egy estet szervezni Szabadkára is.

Akkor teljesen nyitottak vagytok az új alkotások felé?

Igaz, hogy van egy belső kör (EDE szerint karika), erre épül a lap, de de nagyrészen az újaknak van nyitva.

Mit terveztek, mikor és hol lehet benneteket látni?

Idén voltunk Debrecenben, Győrben, most Szegeden, remélhetőleg februártól a Laterna Magicával együtt csináljuk a terasz esteket Az újsághoz a Grnd Cafében és a garázsban juthattok hozzá, és olvashatók vagyunk a Neten(www.extra.hu/drotlap) is.

Mit csinálsz még mindezek mellett?

Írógetok, bulizgatok, beszélgetek, figyelek, meghallgatók másokat, suliba járok, esetleg strandr, meg jaj! Most jutott eszembe, hogy a főszerkesztője vagyok a Drótnak.

Filák Tamás

Lovag-sólyom-szélmalom-lány

Az elmúlt év egyik legszebb magyar filmjének Szaladják István az Aranymadár címet adta. Nem alaptalanul nyerte el – hozzá kell tenni, hogy megosztva – az idei Filmszemle kisjátékfilmes első díját, régen készült ilyen nagy műgonddal körülölelt magyar alkotás. Ez a film maga a tiszta, talán egy kicsit mégis elvont szépség, nem a mai ember és életézményt (van ilyen?) tükröző lenyomat, sokkal régebbi, archaikusabb. Nem véletlenül fekete-fehér képekkel operál. Egy lovag és költő, bizonyos von Kürenberg utolsó csatáját és haláltusáját vagy inkább halálközeli életbölcességét látjuk a XII. századból. A halál, szerelem, élet spirituális oldalára fűzi fel gondolatait a haldokló, lassú mégsem nyomasztó módon. Az egészen át-sugárzik a megkérdőjelezhetetlenség és a hit, a félelem levetkőzésének stációit viszont értő módon bennünk helyezi el a rendező. Itt a halál elfogadása erény, megértése lehetséges, magasztossá válik a múlt, megtisztulva tér a lélek az életen túlra. Spirituális utazás, látomásosság jellemzi a fél-órás film legnagyobb részét. Lassú, kimért mozi, tágas térbeliség, az időbeli korlátokat viszont teljesen szétzúzza a már említett spiritualitás, halálközelség, mágia, látomá-

sosság. Nagyon szép totálok, a fényt szinte eszközként használó tudatosság és hozzáértés (Szaladják operatőr szakon végzett), a hangok elbűvölő élessége, kiemelten fontos szerepe, a szél megkülönböztetett jelentősége. A képek mérev, statikus jellegűek, a kamera már-már ezeken belül mozog, ehhez háttérrel a felhők, a szélmalom lapátkerekének lassú, lüktető forgása, a rozsföld, a napfény, az árnyékok játéka, a tűz, a szeretett hölgy lovaglása adnak.

Az embernek önkéntelenül eszébe jut Kuroszava, az ő filmjeiben ilyen fontos dramaturgiai elemek ezek. A cselekményt (ha beszélhetünk egyáltalán ilyenről) elhanyagolhatjuk, a halál felé való lassú menetet a képek viszik előre, a teljesen letisztult, nagyon alapos, aprólékos koncepcionális építkezés mindezt jelentős mértékben elősegíti.

Nem beszéltem még a film alatt hallható monológáról, a lovag belső hangját Szemző Tibor monoton előadása testesíti meg. Sajnos itt érezhető a film sántítása: a szöveg jelentős részben akusztikai leképezése a látottaknak, alátámasztják, kiegészítik egymást. Ellenpontozással, kereszteződésekkel, metszéspontokkal talán még jobban hatna az egész.

Filák Tamás

Ajánló

Veit Helmer: Tuvalu, az álomsziget

Veit Helmer az idei Mediawave fesztiváldíjas filmjében visszatér a mozgókép hőskorába, a némafilmhez, a bohócok, komédiások, aranszívűek, esetlenek világába. Két alapműfajt, a burleszket és a melodramát párosítja, elképesztő képek segítségével.

Hősünk, Anton, apja lerobbant fürdőjében találkozik Évával és a lány tengerész apjával, aki Tuvalu, az elrejtett sziget térképével a hóna alatt érkezik. Nem sokkal később a az öreg hajós meghal, fény derül a térkép titkára. A lány Antont vádolja apja haláláért, ez éppen elég az épp szárba szökkenő kapcsolat elrontásához. A vége mégis hepiend, füstölgő gőzös, irány Tuvalu.

Más. Figyelem. Tarr Béla sorozat az ml-en. Sátántangó, satöbbi.

Varsányi András

Vásároljon
LILÁRON!

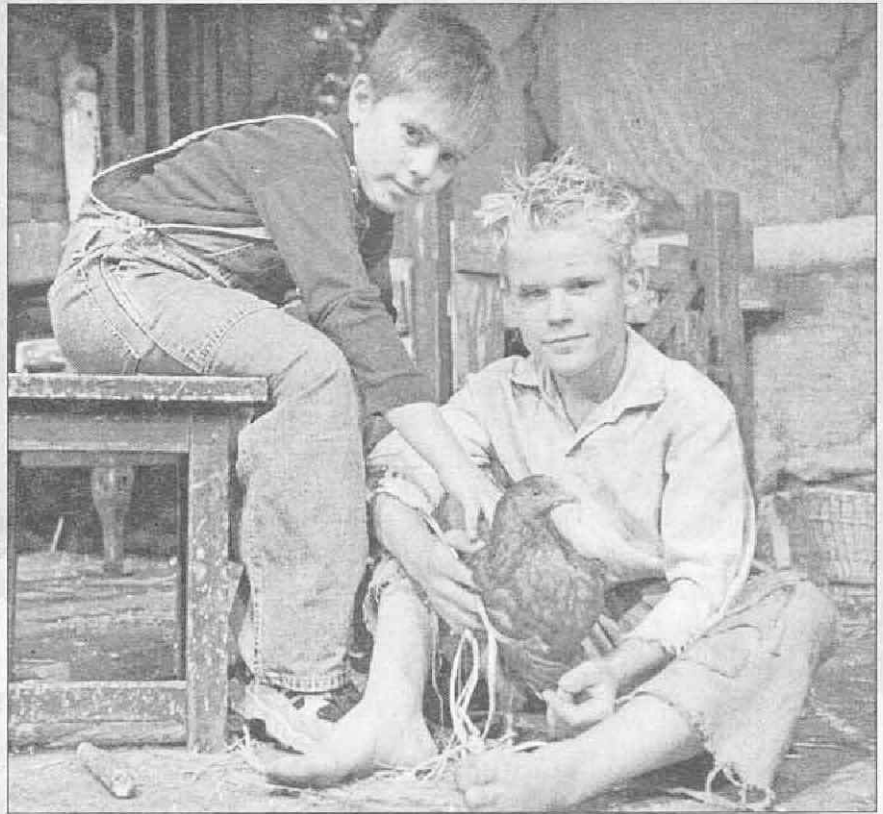

Színháztűznéző

Elindult a bakterház

November közepén mutatták be a Kamara-Tantusz Színházban az *Indul a Bakterház* című két felvonásos, zenés vígjátékot. Ismét egy mindannyiunk által kedvelt film színpadi változata, hasonló próbálkozásra a tavalyi év során már volt példa, a *Gyaloggaloppot* azóta is telt házzal játszószák. A rendező, Méhes László újra nagy fába vágta a fejszéjét, de többé-kevésbé sikerült megbirkóznia a feladattal, amit mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy februárig szinte minden előadásra elkeltek a jegyek.

A novemberi műsorajánlókon Bendegúz szerepében még két kisfiú, Nagy Jenő és Bitter László neve olvasható, ám a bemutatóra az utóbbi valahogy eltűnt a színről. Arra a kérdésre, hogy mi történt Lacikával, a rendező diplomatikusan csak ennyit válaszolt: Az utolsó héten derült ki, hogy sajnos alkalmatlan a szerepre. A kulisszák mögül viszont megtudtam, hogy Lacika igazi kis ördög volt, amikor éppen nem próbált mindig valami huncutságon törte a fejét, vagy eldugta a színészek kellékeit vagy karikás ostromra próbálta meg elkergetni a legyeket a díszletről, mit sem törődve azzal, hogy a rendező bácsi és a színészek a hajukat tépik idegességükben. Szóval született Bendegúz volt, erős szögédies tájszóval. Tanulság talán

annyi, hogy nem mindig szerencsés ha a szerep és a szereplő jelleme ennyire találkozik. A másik kisfiú, Jenci így aztán mindent megtett azért, hogy ő csak a színpadon legyen Bendegúz. Bízom benne, hogy ő is elnyeri mindenki tetszését.

A baktort Jakab Tamás alakítja. Egy „kedves” néző a bemutatón szünetében kissé flegmán megjegyezte: „Jakab?! Hát nem egy Koltai!” Igaza van, de nem is kell, hogy az legyen, két különböző ember, két különböző rendezés, és meg kell hagyni a részeges, sokszor túlságosan is szórakozott bakterszerep egészen jól áll Jakab Tamásnak.

A banya nem egy idősebb színésznő szerepálma volt, ám egy férfi, Kocsis György játsz-

sza, szenzációsan. Benne még a legszúrósabb szem sem találhat semmi kivetnivalót.

Müller Juli kapta szalmapetrence kinézetű, vödör bokájú Rozi szerepét, rajta is sokat lehet nevetni.

A patás Tappancs Mihályt Szerémi Zoltán, a bakter feleségét Borcsát, Varjú Lívia, a szép Buga Jósikát pedig Cserna Antal alakítja.

A darab jó szórakozást ígér, azt azért szeretném hozzáfűzni, hogy csupán egy-két jelenet az, ami ismerős lehet a filmből. Összehasonlítani pedig nem érdemes, aki mégis megteszi, az csalódnia fog. Ez egy színpadi mű, csak így szabad nézni és akkor végig nagyon jól érezheti magát az ember.

Bors

A következő ajánlóban kicsit kitekintünk házunk tájékaról, s egy pesti színházi előadást mutatunk be Nektek. Maga a darab és a szereposztás is önmagáért beszél, s érdemes szólani róla, hiszen e távolság könnyűszerrel legyőzhető. Írásunk remélhetőleg felkelti annyira az érdeklődésedet, hogy a kegyetlen ZH-kat és vizsgákat magatok mögött hagyva felkerekedjete, s elutazzatok fővárosunkba néhány órányi tartalmas kikapcsolódásért.

„ S z a h a r ”

Még mielőtt bárki is félreértene ezt a kifejtést, vagy valamilyen minősítést látna benne, le kell szögezni: ez a szó Übü papa egyik kedvenc szólása. A másik a „zöld kandeláberemre”, amire a józan ítélőképességét és a bátorságát is felakasztotta valamikor és amilyen szétszórt ott is hagyta. Ezek a kijelentések Alfred Jarry: *Übü király* című világtörténelmi rémbohózatában hangzanak el, amit október 7-én mutattak be a pesti Új Színházban.

A mű 1896-ban a vennisi (?) gimnázium iskolai paródiából született és típusát a francia író később is felvilágosította A láncra vert Übü, az Übü papa képes almanachja és az Übü a buckán soraiban. Több mint száz év telt el a megírás és a mostani bemutató között, mégis időszerű, érthető, akár napjainkban is játszódhatna. Vajon témájának vagy Jarry zsenialitásának köszönhető mindez? Esetleg az abszurditás örökérvényűségének? Véleményem szerint mind a háromnak szerepe van a kortalanságban, ezért hálás minden időben elővenni ezt a darabot.

Kiss Csaba, a rendező egy érdekes bohózatot választott, amiből sajnos kihagyott és valamennyire átfirt jelenségeket, ezért kevésbé érződik az önkényuralmi rendszerek maró kritikája, de ez nem csorbította a mű abszurditását. Rendezésében fontos szerepe van a helyzet komikumoknak, a technikai megoldásoknak és a furcsa kellékeknek, többek között a WC pucolónak és a Singer varrógépből átalakított húsdarálónak, hiszen

ezek mindegyike az Übü papából kiszálló lelkiismeret. Ezek közül némelyik már Jarry fejéből kipattant, de többségük az előadásra született. A fantáziadús díszleteket és jelmezeket Berzsenyi Krisztinának köszönhetjük, akinek munkái megkönnyítik a darab befogadását, és a színészek játékát. Nem mintha a színészeknek oly sok könnyítésre lenne szükségük: Gáspár Sándor remekül alakítja a befo-

lyásolható, gyáva Übü papa szerepét, akinek az árnyékszéken való „trónolása” csak a királyi korona megszerzése után hozza meg a kívánt eredményt, A nagyravagyó és szá-

ÜBÜ KIRÁLY;
BÁNSÁGI ILDIKÓ, GÁSPÁR SÁNDOR
ÉS DERZSI JÁNOS

mító Übü mama, Bánsági Ildikó bravúros játékában tárul elénk. Nem mondhatnám, hogy ez egy szépségben, finomságban gazdag karakter lenne, de az övé az irányítás, Übü papa helyett ő viseli a nadrágot. Poszomány szerepe több, mint amennyit Jarry neki tulajdonított, de ez az előadásban a történet gördülékenységét szolgálja. Az őt alakító Derzsi János játékára a szenvtelenség és a szenvedélyesség egyaránt jellemző, mindenhol pont annyi, amennyi az adott helyzethez szükséges. Botos Éva személye talán meglepő Bugrisláv királyfi szerepében, de így is remekül alakítja a forrófejű trónörököszt. Látványos küzdelme az ellenséggel a vívások eredményességét tükrözik. Nagy Zoltán és Nagy Mari az előadás alatt egyszerre több karaktert is alakít, ám ez egyáltalán nem zavaró a nézők számára. A technikai bravúrok is hozzásegítenek ehhez: ma sem értem, hogy lett abból a szép szál emberből törpe méretű figura és Nagy Mari hogyan fért el Gáspár Sándor mellett, amikor lelkiismeretként kibújt annak jelmezéből. A töstéretet Kardos Róbert m.v. (Zsinór) és Vass György (Pillér) alakítja, akikre a mohóság lehetne a legjobb jelző. Emellett remekül érzékeltetik a csömört, amelyet Übü papa gyávasága és hozzá nem értése okoz.

Alapjában véve ez egy könnyen érthető, szórakoztató előadás, ami kritikai éle miatt mégis elgondolkodtatja a nézőt. Ebben az évadban még gyakran műsorra tűzik a darabot, ami legyőzte az idő korlátait, tehát ha van rá lehetőségetek ti is lépjete át a téren és távolságon, és utazzatok el Pestre. Érdemes!

Vass Edit

legközelebb december 16-án és 28-án láthatjátok az előadást, este fél nyolc órai kezdettel

„Abból lesz festő, aki fest!” Tárlatnézőben a rajzosoknál

A Tanulmányi Diákköri Konferencia keretén belül rendezte meg a Rajz -művészettörténet Tanszék a Művészeti Diákköri Kiállítást, melyet november 15-én a MÉH Rt. galériájában Galambos Gábor főigazgató úr nyitott meg. Az esemény apropóján beszélgettünk Aranyi Sándor tanszékvezetővel és Lázár Pál főiskolai docenssel. Mindketten festőművészek.

Mi a véleményük az ez évi diákköri kiállításról?

A. S.: Azt hiszem elég egyenletes színvonalat mutat. Van egy két kiemelkedő munka, de azt hiszem, hogy az átlagot tekintve is egy jó anyag gyűlt össze. Az a lényeg, hogy az adott lehetőségekkel, hogyan tudnak élni a hallgatók, a műhelyeket mennyire használják ki. Az üvegműhely munkáiból keveset láthatunk, mert Kovács Keve tanár úr olyan feladatokat szervez, amelyek egy adott helyre készülnek. Most, ha jól tudom a Juhász Gyula Tanárképző

Főiskolai Kar főépületébe készül egy nagyobb szabású munka a főigazgató úr felkérésére. Ez egy nagyon pozitív és lényeges dolog, hiszen a hallgatók érzik ennek tétjét.

A tanárok-nak is egy meg-mérettetés ez a kiállítás.

A. S.: Természetesen. A súlya, – mint ahogy mondtam a megnyitó alkalmával egyre nagyobb lesz, mert a tétje az, hogy akik itt helyezést érnek el részt vehetnek az országos megmérettetésen. Jelenleg csak a festés-

zetben, grafikában, szobrászatban van meghirdetve ez az országos tárlat. Az Országos Művészeti Diákköri Kiállítás (OMDK) jövő év őszén, mindenképpen Szegeden lesz. Mi pályáztuk meg, hiszen megvannak a feltételeink, van egy komoly paraván rendszerünk, posztamensekkel és keretekkel is jól el vagyunk látva. Ez a fajta intézményi kiállítás nem igen volt divatban, de az országos hatására egyre több főiskola határozza el, hogy rendszeresen, évente ők is megcsinálják, mert ez egy válogatási lehetőség.

Hány munka érkezett be?

A. S.: Ötven hallgató közel 180 munkája. Azt állítjuk ki, amit föl tudunk vállalni.

L. P.: Ha körülnéz az ember láthatja, nagyon változatos az anyag. Ez azt jelenti, hogy a hallgatóknak lehetőségük van arra, hogy ami az egyéniségükből adódik azt meg-

kai élményt tudjanak nyújtani nekik, elmagyarázzák mi a jó, mi a rossz, mi a csúf, mi a szép. Az egy külön öröm, ha véletlenül egy évfolyamból van egy tehetség, akiből lesz valaki. Sajnos egyre inkább kiszorul a vizuális nevelés az oktatásból annak ellenére, hogy alapvetően

me r t ugyanazt a formanyelvet tanítják az általános iskolában, szóról-szóra

ugyanazt csinálják, mint a legnagyobb művészek, csak más színvonalon. Az a tanár, aki ennek a formanyelvével belülről van tisztában, mert ő maga is csinálja, nyilván, ha tanítani fog sokkal jobb tanár lesz belőle.

valósítsák. A tanárok nem terpeszkednek rá a hallgatókra, azt tehetik, amit ők a legjobbnak tartanak.

A. S.: Nyilván benne van valahol az a kiállított alkotásokban, amit órák folyamán összeszed a hallgató, de itt mi azokat részesítjük előnyben amikor válogatunk, amelyeken legkevésbé érződik az iskola hatása, azokat amelyekben az egyéniség jön elő, tehát az önálló alkotó munka. Igyekszünk elkerülni a tanulmány-jellegű munkák kiállítását.

Ki vesz részt a zsűrizésben?

A. S.: Az egész tanári kar. Ez tulajdonképpen többségi szavazás útján történik. Aki 50% plusz egy szavazatot kap az bent van. Kétszer átnézzük így a munkákat, harmindszorra a díjakat ítéljük oda.

Mit üzennek a hallgatóknak?

A. S.: Dolgozni éjjel-nappal, amikor csak ideje van a hallgatónak. A legtöbbet saját maga által ér el az ember, tanulni inkább egymástól lehet. Amikor egymás mellett dolgoznak a tanszéken, figyelni is kell egymást, ellesni mi jó, mi kevésbé jó. Szerintem a tanár inkább katalizátor szerepet töltsön be, az a feladata, hogy segítsen a hallgatónak, hogy milyen irányba induljon el amiben eredményesebb lehetne. Elsősorban nem az a célunk, hogy művészeket neveljünk, hanem tanárokat, hozzáértő embereket, akik a következő nemzedéket úgy tudják nevelni, hogy értsenek ehhez, esztéti-

majdnem minden szakmában nélkülözhetetlen.

L. P.: Amellett, hogy itt általános iskolai tanárokat képzünk, nagy gondot fordítunk a művészeti nevelésre,

Hallottam egy történetet egy idős festőtől. Amikor ő a főiskolára járt Szőnyi Istvánnak volt a növendéke. Szőnyi Istvánról azt mondják, hogy egy hihetetlenül kedves, barátságos ember volt, aki rendkívül tisztelte a növendékeket. Nála egyszer fordult elő, hogy egy hallgatót eltanácsolt a főiskoláról, mondván, hogy belőle nem lesz festő. Öt-tíz év múlva egy kiállítás megnyitóján találkozott ezzel a fiatalemberrel és egy képe ott szerepelt a kiállításon. Megnézte a képet és azt mondta: – „Abból lesz festő, aki fest!”

*Bozsó Dóra – Márók Attila
(Az interjút a kiállítás képanyagával illusztráltuk)*

Álmatlanság az elmeógyógyintézetben

A legelső, ami eszembe jutott egy torta volt. Csokis, olyan aminek van a tetején valami virág. Marcipán, de aztán eszébe jutott, hogy nem szereti a marcipánt, meg a torta sem olyan... de a fagyi! Az már ízletes, meg jó ötlet... vagy mégsem? Igen. Nem jó ötlet, ezért el is vetette. Később aztán biciklire gondolt, olyan kosarasra, amilyen a postásnak van. De ne rontsunk ajtóstól a házba, bár a bicikli nem rossz dolog. Még akkor sem, ha piros, mindamellett, hogy nem szereti a pirosat. Volt egy piros sálja, még két éve. Azt sem szerette. Azért a piros biciklit szeretné, legfeljebb lefesti kékre. A kék az szép, de a bicikli akkor is túlzás, meg úgyse tudná használni sokat. Már nem is kellett neki bicikli. Kék se.

Aztán eszébe jutott, hogy min lepődne meg, mert ugye a meglepetés azért meglepetés, mert az ember meglepődik rajta. Tavaly meglepődött. Bőrkesztyű. A fal felé fordult, de úgy hangokat hallott a feje mögött. Inkább visszafordult. Melege volt. Kitakarta a lábát. Így is. Megint fordult egyet és hallgatózott. Hangok. Visszafordult. Úgy gondolta, hogy nem fog eszébe jutni semmi, és akkor majd elalszik, de amikor nem gondolt semmire, minden fekete volt és máris elképzelt egy vízilovat. Lovat már igen. Amikor kinéz az ablakon, észre vesz egyet. Rendőrök mennek vele. A vízilovakkal vajon rendőrök mennek, bár a vízben nincsenek bűnösök meg autók sem. Akkor mit csinál a rendőr a vízben egy vízilovon? Fureszállotta a dolgot, de rövid idő múlva rájött a megoldásra: biztos vannak hajótolvajok vagy hajós balesetek. Vagy – de a gondolat is elborzasztotta – gyilkosság egy hajón. Ezt ki kell verni a fejéből, vagy megint hangokat hall. Aztán nem hallott, de azért biztos, ami biztos, nem gondol biztonságra egy hajón. Pedig meg-

nézett volna egy vízilovat.

Lépéseket hallott a folyosón. Biztos a nővérke, ezért becsukta a szemét – nehogy injekciót kapjon a combjába. Az sem kellemes dolog, sőt néha kifejezetten kellemetlen. Főleg ebéd után. De mivan, ha nem nővér tüvel, hanem gyilkos késsel. Kinyitotta a szemét, bár már meg is cáfolta a képtelen gondolatot. Ha lenne egy gyilkos, azt a nővér észrevenné, és hívná a rendőröket. Nem a lovasokat, mert a ló lassabb, mint az autó, mégha a ló kedvesebb is, gyilkosokhoz biztos rendőrautóval mennek, mert azzal el lehet vinni a gyilkost. Már megint gyilkosra gondol, mikor nem akar, mert hangokat hall, tehát úgy vélte, inkább arra nem akar gondolni, hogy elalszik. Így majd arra gondol, és elalszik. Egy ideig erre összpontosított, de miután nem vált be, elunta a dolgot, és csak úgy nézte a plafont. Egy idő után ez is kezdett unalmassá válni.

Úgy tudta, hogy ilyenkor bárányokat kell számolni, de egynél több bárány soha sem jutott eszébe, azt meg nem lehet számolni. Próbálkozott egy darabig: egy, egy, egy, egy. Már jó ideje számolta azt az egy bárányt, amikor megszólalt a csengő. Hamarosan belépett a nővér, a szobában nagy lett a mozgolódás. Ketten aludtak – mert ők tudtak elég könnyen – rajta kívül: Bill, aki operaénekes volt, és Claude, aki mindig azt mondja, hogy balfék, és a féket mindig erősen megnyomja, mintha igazi fék lenne. Most mindketten az ágyban ültek és bámulták a nővért.

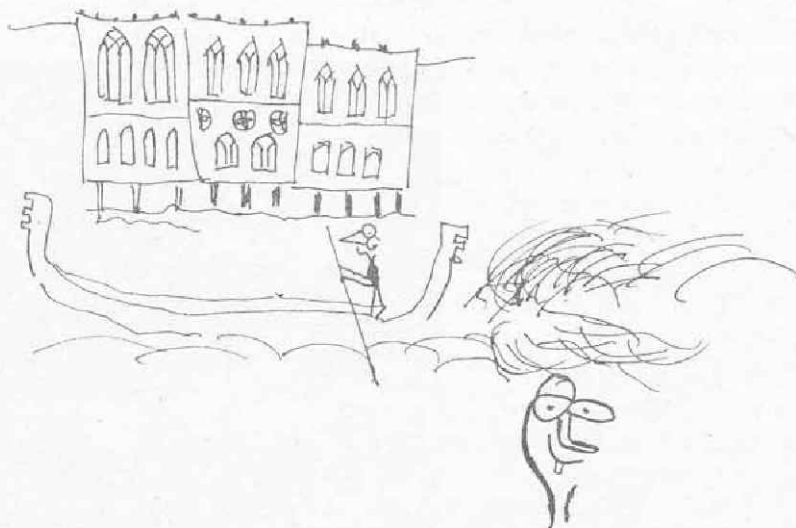
Jól aludtak? – kérdezte mosolyogva a nővér.

Majd talán holnap, gondolta és belelépett a papucsába.

Majd talán holnap...

Németh Barnabás

Vargányi András

Sanyi látott egy mélyen szántó gondolat

Aki keres...

Batka manó nagyon nehezen állta meg, hogy bele ne rúgjon az előtte sorjázó tömeg egyetlen amorf tömeggé folyt bokájába. Pedig nem utálta őket. Valójában az az egy zavarta, hogy senkit nem ismert közülük, s így a sok-sok élőlény idegenséget és ezzel bizonytalanságot jelentett egy nyugodt, csendes manó számára.

Batka Manó lehajtotta fejét, s igyekezett kizárni tudatából az idegesítően hömpölygő gondolatokat. Aztán hirtelen beleütközött valamibe. Összerezcent, s próbálta kikerülni az ismeretlen, s feltételezhetően idegen matériát, de az nem tágtított.

Batka Manó kelleetlenül felnézett... s Korinó Egérke széles mosolyú arcával találta szembe magát.

Üdv, Batka – mondta Korinó a szokásos furcsa, de kedves modorában. – Csak úgy megyünk, megyünk?

Batka Manó arca megenyhült, ahogy Korinó egyedi kiejtését hallgatta (ugyanis Egérke délről származott, ahol mindig süt a nap, s ez kimondatlanul is áradt belőle).

Szia Korinó – jött meg Batka Manó hangja. – Semmi különös, csak sétálgatok.

Azt jól teszed. Később találkozunk.

Búcsút intettek, s mindketten folytatták útjukat a végelethatalmanul vánszorgó tömegben. Batka Manó azonban felszegte fejét, s mosolyogva kereste a hosszan elnyúló masszában az ismerős arcot. Mostmár biztosan tudta: léteznek!

Dalos Gaz Manka

Múlt

Metsző élei csorbulnak
A Hold fényének percei
Mint szilánkok arcomba
Úgy bújnak ha kergeti
Őket a napnak órája
Őket, kik több fényt, többet
Markold meg életlen végét
Hadd vérezzen el mögöttem.

Állapot

Mozdulatlan kezed
Átfúródik az agyamon, integetsz.
Sikítva fékez
Az állomás mellettünk.
Kicsapódik a dühöm,
A bánatom, a haragom, ingerelsz.
Elindul az állomás,
Sikítva helyettünk

Parázs Angéla

Búcsú

Lelkében leveti
Lomha látszatát
Lobogó lárma
Száz zajját

Nem akarja tudni
Semmi, kell-e neki ?

Lábujjhegyen
Elhagyom Városát

Kell-e nekem?
Nem akarom tudni.

Lüktet az éjben...
A hajnali fényben
A város az élet a fények
A tények a család a barát
A kutyát
Ne féltse

Lassan elúszik
A hajnali ködben
A lomha lelkében
Az izzó varázs

Már nem vágyik
Még visszafordulhat
Nem akarhat lelkében halált

Gurzó Norbert

S z ö s s z e n e t e k

Akinek nincs ideje, arra vágyik a legjobban. S aztán nem tud mit kezdeni vele.

Az emberek többsége mindig siet a nagyon fontos dolgai után. A többiek vajon mit csinálhatnak eközben?

Mi lesz veled, kis hangyám, ha elfogynak a parancsok?

Azzal az elektromossággal, ami kettőnk között feszül, akár egy várost is el lehetne látni. Talán ezért világítanak éjjel a kirakatok?

Ha mindketten úgy csinálunk, mintha idő hiányában nem tudnánk találkozni, talán egyikünk sem veszi majd észre, hogy valójában nem is akarunk.

Dalos Gaz Manka

L e h u l l a l e p e l

Ridley Scott, a Szárnyas Fejvadász (Blade Runner) című film rendezője a közelmúltban hivatalosan is bejelentette, hogy a Harrison Ford által alakított Deckard a történet szerint valójában android. A hír ugyan nem rengette meg a világot – hiszen a film 1992-es rendezői változata óta tudjuk, vagy legalábbis sejtjük ezt a tényt – de mégis egy hosszú és izgalmas vita végére tett pontot.

Azoknak akik valamilyen oknál fogva nem látták volna a fenn említett alkotást (habár ilyen okot el sem tudok képzelni), hogy mégse maradjanak ki semmiből, röviden, dióhéjban összefoglalom a történetet. A sötét jövőben járunk. Az emberek egészségesnek nyilvánított része elhagyta a Földet, s különböző bolygókra települt. Az itt ragadtak – bűnözők, betegek, egyebek – a mocskos, kiürült városokban tengetik nyomorúságos életüket. A Tyrell vállalat Nexus6 típusú androidjai, amelyek kísértetiesen hasonlítanak az emberhez, folya-

matosan szökdösnek vissza a Föld bolygóra, hogy megkeresvén teremtőjüket, meghosszabbítassák igen rövid – négyéves – élettartamukat. A rendőrség hivatalos fejvadászokat fogad a kópiák megölésére, vagy ahogyan ők mondják: kiiktatására. A fejvadászok egyike Deckard, a magányos macsó, aki a film során önmaga számára is furcsa változáson megy keresztül. Egyre inkább elfogadja az androidokat, miközben mind nagyobb megvetéssel fordul embertársai felé. Míg végül beleszeret az egyik gyönyörű kópiába, Rachelbe, akivel a film végén együtt menekülnek az őket feltételezhetően üldöző rendőrök elől.

A Szárnyas Fejvadász első változatát 1982-ben a premiert megelőzően egy próbaközönség előtt vetítették le. Az ottani nézők azonban túlságosan sötétnek, drasztikusnak találták a befejezést, így Ridley Scott kénytelen volt filmjét egy amolyan hollywoodi hepienddel megtoldani, amelyben Deckard és Rachel egy autóban robot valami vidéki úton, s Deckard narrátorként megjegyzi: Rachelből talán hiányzik az időkontroll. Vagyis Rachel bizonyos tekintetben emberré vált.

Amennyiben feledjük ezt az idillikus lezárást, s a rendezői változathoz fordulunk, mindjárt feltűnik a különbség: a sánta, mániákusan papírfigurákat hajtogatató rendőr kis unikornisa egyszer már megjelent Deckard álmában, s mivel az androidok mesterségesen beépített emlékekkel bírnak, a rendőr csak akkor ismerhette Deckard álmát, ha Deckard maga is android.

A nem teljesen egyértelmű, de mégis elgondolkoztató

lezárás több vitát kavart, rengeteg kérdőjelet hagyott maga után, de valahogy pont ettől volt annyira izgalmas. Most megkaptuk hivatalosan is a választ, valami elvesztett a titok varázsából. Ám mégsem kell csüggednünk, a Szárnyas Fejvadász pontosan az a fajta film, amely sohasem lesz teljesen megfejthető. Bonyolult szimbólumrendszere mindig meglep bennünket valami újjal, amit csak most fedezünk fel, miközben csodás látványvilága és isteni zenéje elvarázsolnak, s mi csak hálálkodhatunk, hogy nem a jövő Los Angelesében születünk... a Tyrell Vállalat munkapadján.

Kasza Magdolna

(Akit érdekel a téma, szíves figyelmébe ajánlom a Pararádió november 21-i Parallaxis című műsorát, amelyben kedves műsorvezető kollégámmal bővebben is kiveséztük a filmet. A felvétel bármikor letölthető a www.pararadio.hu/parallaxis címről.)

	Zamata		Maga	Liget	Néma Déval	Gondol	Maszáló	
	Megfejtés (2.)			Esdekel			SY	
Megfejtés (1.)								☞
Palindrom név			Párulán Vica!	Hatályos				
Csata	Páncél				Tüzel		Üres rőf!	
	Vörös						Édesapa kedvesen	
			E havi rejtvényünkben egy kiváló magyar költő nevét, és Karácsony című versének három sorát rejtettük el. Könnyítésül ez előző sorok: „A templomba Hosszu sorba Indulnak el ifjak, vének.”				El-vissza szülő	
Szikladarab		Hasonló					Fordulatáról híres szent	
Befolyásoló							„főnök”	
Méter	Alf vége!		Választ ad	Téli aratják	Treníroz	Folyadék-része	Magunk	
	DY							
Megfejtés (3.)						Fóhász		
						Vasmű		
Szidalmaz					Lányunk férje		Szalag	
Feltéve					Kicsinyítő képző		Hajítók	
	Hollandia röviden		Őn népiesen					Harmadik hatvány
	Figyelmezteti		Tüzel					
Méretkégség-remélő		Visszasz!	Alá			Végtelemlökés!		
Földet tűri			Uj-zélandi, spanyol autók jelzése					
			Nem		Folyadék	Fjord		
			Járda			Kiejtett betű		
Kipasszíroz				Földre ejtő				
								

Múlthavi rejtvényünk megfejtése:

Herakleitosz: Buta ember minden szóra magán kívül van
Szerencsés megfejtők:

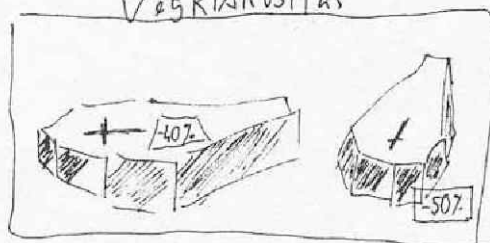
Márkus János, Varga Katalin (1. magy.-művsz.),
Fabisz Melinda (matem.-művsz.), **Csajka Gizella**
(helytörténész), **Boda Szaboles** (prog.mat.).

Nyereményüket átvehetik a szerkesztőségünkben.

Ehavi rejtvényünk megfejtését 2001. február 1-ig
küldhetitek be a Szerkesztőségbe.

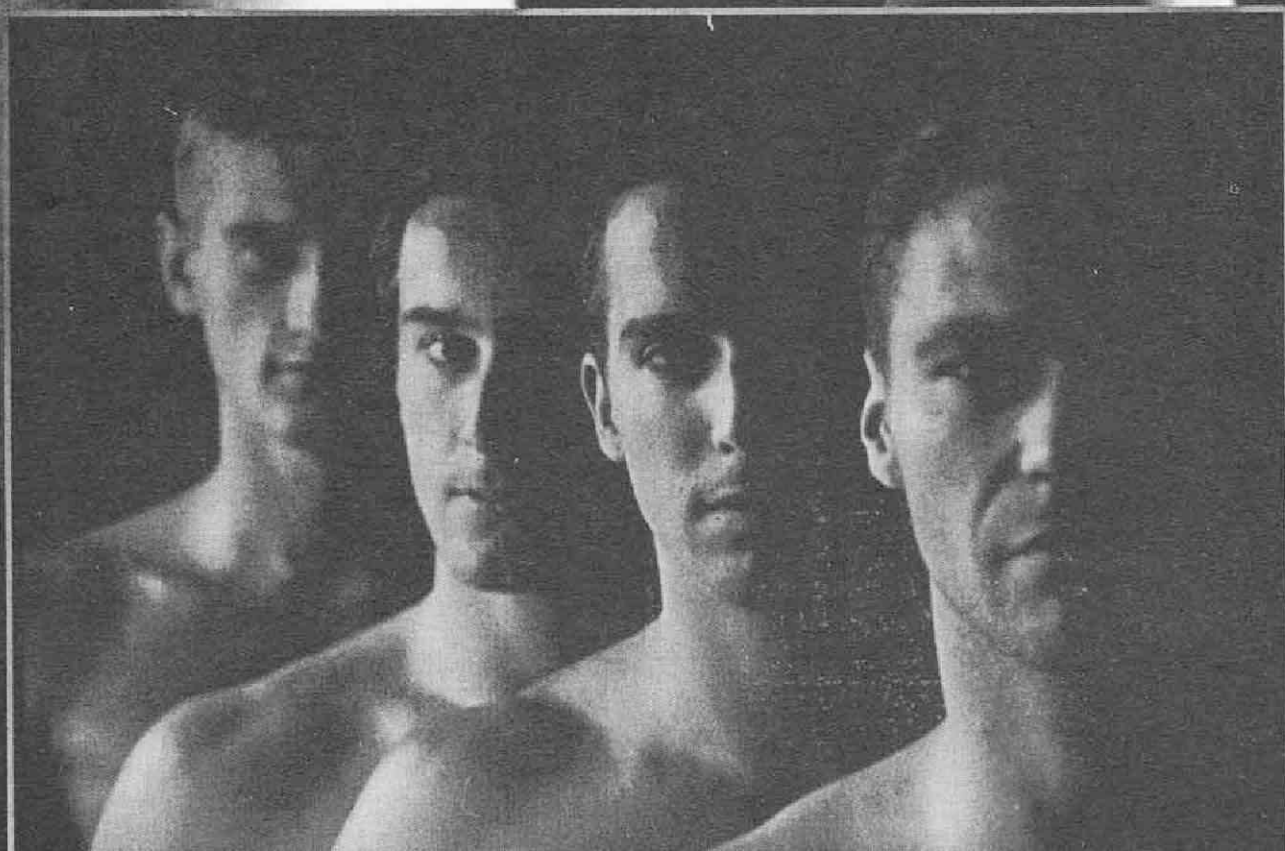
Vargási András

Vágkiállítás

NEM CSAKSZÉPEK...

Karácsonyi
meglepetésként
kedves
hölgyolvasóinknak

Nemcsak szép, de...

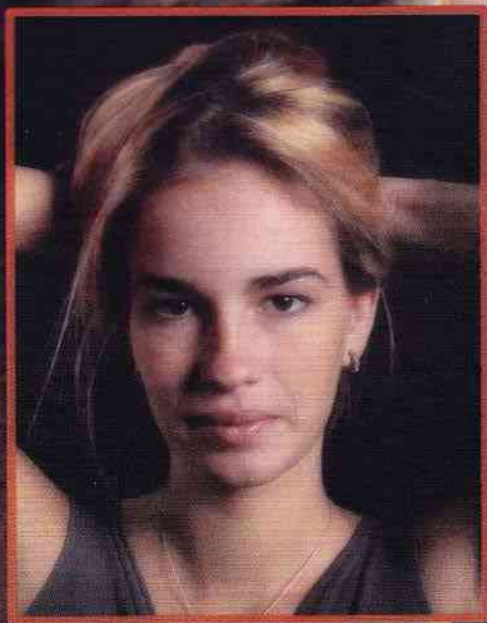

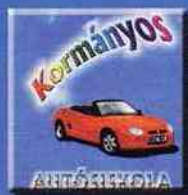
Farkas Nóra

másodéves, rajz-műszerves

mi lenne, ha:

- + ruha: régi fehér, vagy vajszínű, báli
- + szín: lila, pasztell
- + ital: Baccardi, eperturnix
- + gyümölcs: ananász
- + bútor: hintaszék
- + ország: Ausztrália
- + kor: barokk, jövő
- + évszak: tavasz
- + festmény: Monet

**Autó- és
motorvezető-
tanfolyamot indítunk**

december 14-én,
január 11-én, 25-én,
és február 8-án 15 és

Szeged, Tisza L. krt. 14.
Tel.: (62) 471-921

17 órai kezdettel.

„... A mi cégünk arra kényes...”

Villon Est

a Történettudományi
Tanszéken

2000. december 13-án,
19 órakor

Pályakezdő programozókat keresünk

SQL, Linux, Web, Java ismeretekkel.
Nem elvárás a profi szint, de az általános ismeretek,
és némi programozási gyakorlat igen!

Jelentkezni lehet Önéletrajzzal,
referencia munkák megjelölésével az alábbi címen:

Produkteam Kft.

6722 Szeged, Vitéz u. 12.,
vagy produkteam@tizsanet.hu

"KÖRÚT" ANTIKVÁRIUM

TELJES FELÚJÍTÁS UTÁN
MEGÚJULT ÁRUKÉSZLET!

- ▶ Használt könyvek ◀
- ▶ Jegyzetek ◀
- ▶ Kötelező olvasmányok ◀

KÖNYVELŐJEGYZÉS
KÖNYVBESZERZÉS

INTERNET
8 Ft / perc

Szeged, Tisza L. krt. 59.

Telefon: 62/315-322

Mobil: 30-9-558-979

Nyitva tartás: H-P: 9-18, Sz: 9-13-ig

Induló ár: 22,-

INGYEN HAZHOZ SZÁLLÍTÁS
TELEFON: 498 670

NYITVA TARTÁS 11-22-ig

PIZZÁK

	L	XXL
1. Sajtos	280,-	760,-
2. Mozzarella	320,-	860,-
3. Csúpasajt	330,-	890,-
4. Sonkás	310,-	840,-
5. Gombás	290,-	780,-
6. Gombás-sonkás	330,-	890,-
7. Paprikás	330,-	890,-
8. Kegylős	390,-	1050,-
9. Tengeri herkenyűs	450,-	1220,-
10. Tonhalas	380,-	1030,-
11. Hawaii	350,-	950,-
12. Kukoricás	330,-	890,-
13. Szalámis	340,-	920,-
14. Vegetáriánus	330,-	890,-
15. Csipős	340,-	920,-
16. Kolbásos	330,-	890,-
17. Tojásos	330,-	890,-
18. Popeye	330,-	890,-
19. Chillis babos	350,-	950,-
20. Vacséai	330,-	890,-
21. Les Degesz	380,-	1030,-
22. Eta fetasajtos pizzája	350,-	950,-
23. Töltött	320,-	860,-
24. Lekváros	320,-	860,-
25. Gyümölcsös	320,-	860,-
26. Kivánság	450,-	1220,-
27. Lapány (sima)		80,-
28. Fokhagymás lepény		130,-
29. Töltött lepény	80,-	
(kivánság szerint +50,- Ft/alapanyag)		

TÉSZTÁK

1. Bolognai	280,-
2. Milánói spagetti	300,-
3. Carbonara	320,-
4. Stavros tésztája	280,-
5. János Vitéz tésztája	310,-
6. Vegetáriánus tészta	310,-
7. Mekk Elek eledel	280,-
8. Sajtmarásos spagetti	280,-
9. Csúpasajt spagetti	330,-
10. Gaudium	340,-
11. Pokoli lecke	340,-
12. Gyöngyházasok eledel	320,-
13. Les Degesz	340,-
14. Lasagne	340,-
15. Sonkás kocka	280,-
16. Turós csusza	250,-
17. Sajtos tészta	250,-
18. Mákos tészta	220,-
19. Diós tészta	220,-
20. Grizes tészta	220,-
21. Nem piskóta	290,-
30. Lapány	50,-
31. 'L' Pizzára	70,-
32. 'XXL' Pizzára	180,-